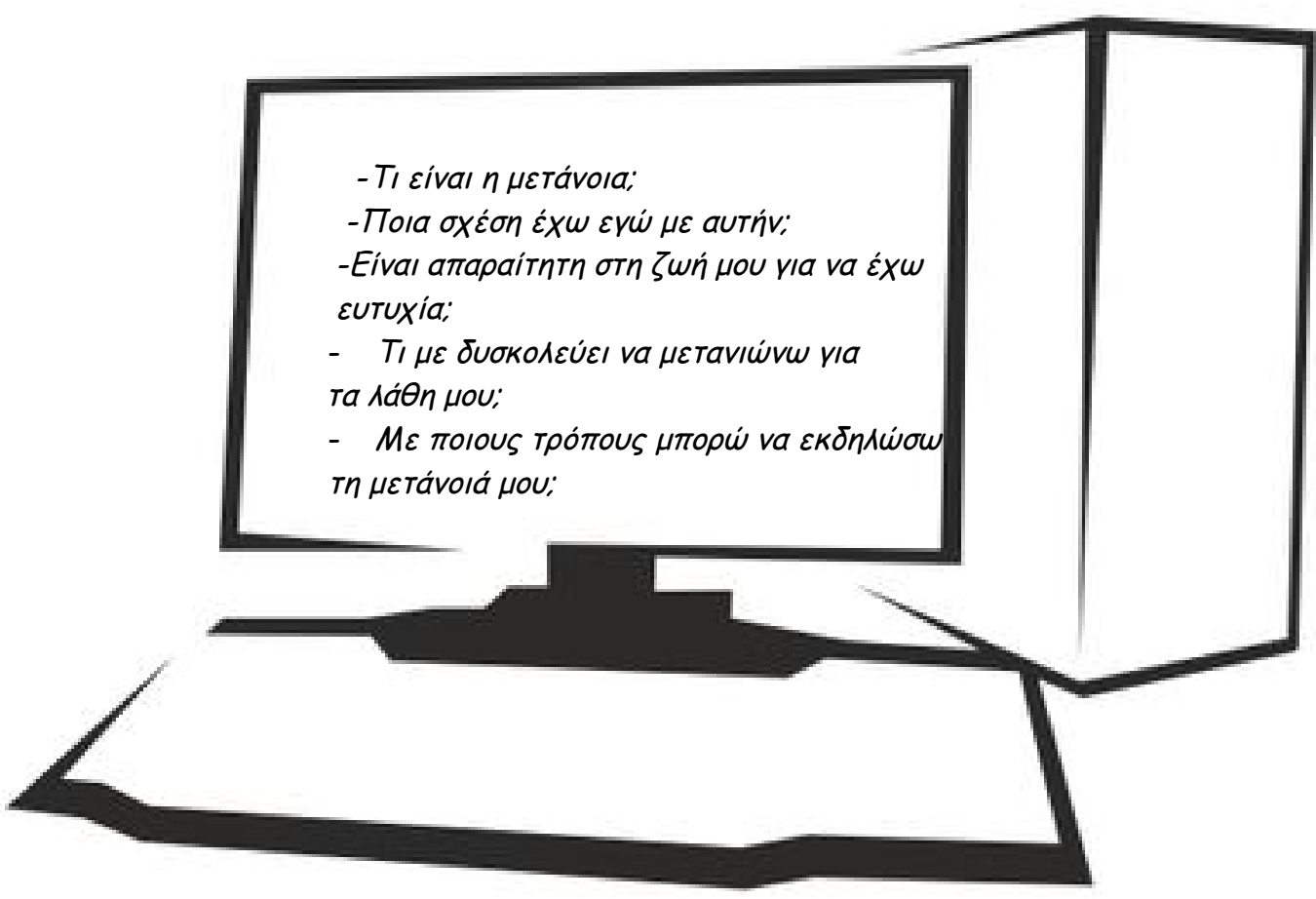
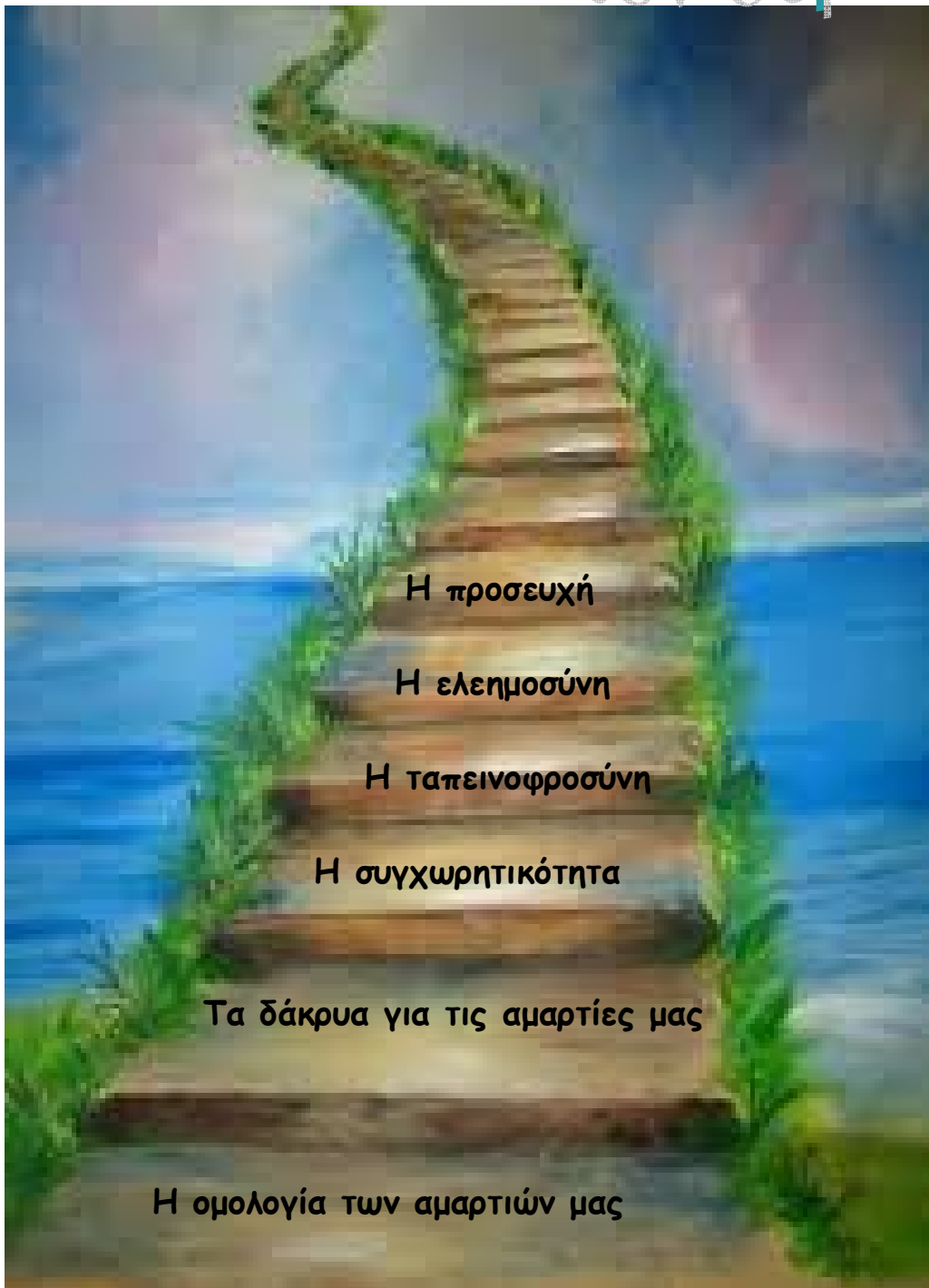

-
- Τι είναι η μετάνοια;
 - Ποια σχέση έχω εγώ με αυτήν;
 - Είναι απαραίτητη στη ζωή μου για να έχω ευτυχία;
 - Τι με δυσκολεύει να μετανιώνω για τα λάθη μου;
 - Με ποιους τρόπους μπορώ να εκδηλώσω τη μετάνοιά μου;

Όπως μας λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος:

Είναι πολλοί οι δρόμοι
για τη μετάνοια
και όλοι οδηγούν στον ουρανό...

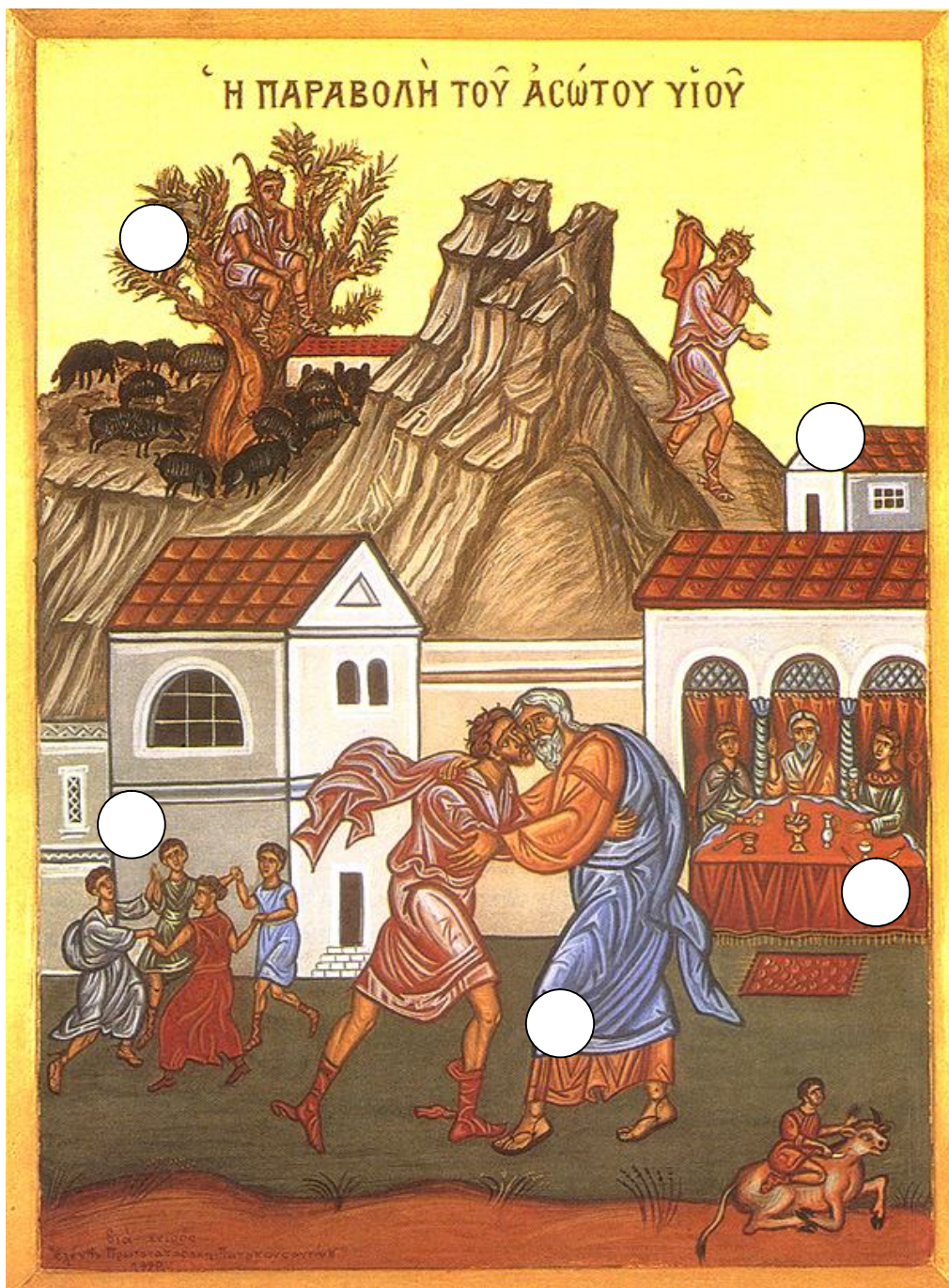
Η μετάνοια έχει τις «αδερφάδες» της, που για μας είναι δρόμοι για να τη φτάσουμε, να την πιάσουμε και να την κάνουμε φίλη μας.

Ποιος μας δείχνει αυτούς τους δρόμους για την αληθινή μετάνοια; **Η Αγία Γραφή** φυσικά!

Μέσα από τις ιστορίες της φωτίζει όλα τα μονοπάτια που οδηγούν στη γνήσια και αληθινή, «από καρδιάς» μετάνοια!

Έλα να ανοίξουμε μαζί το ιερό αυτό βιβλίο που κλείνει μέσα του εδώ και αιώνες τις απαντήσεις για όλα μας τα ερωτήματα...και να ανακαλύψουμε μαζί την πρώτη από τις αδερφές της μετάνοιας!

Na αναζητήσεις και να διαβάσεις την «**παραβολή του Ασώτου Υιού**» στο Ευαγγέλιο του Λουκά, συγκεκριμένα στο κεφάλαιο 15, τους στίχους 11-32.

*Τώρα, αφού διάβασες την παραβολή που είπε ο Ιησούς, να συμπληρώσεις τους αριθμούς στα κυκλάκια της εικόνας για να βάλεις τα γεγονότα με τη σειρά:

1. Κάποτε ήταν ένας πατέρας που είχε 2 γιους. Ζούσαν ευτυχισμένοι, ώσπου...
2. μια μέρα ο μικρότερος γιος αποφάσισε να ζητήσει από τον πατέρα το μερίδιο της περιουσίας και έτσι έφυγε μακριά, σπαταλώντας μέχρι και την τελευταία δεκάρα σε γλέντια και απολαύσεις.
3. Μη έχοντας χρήματα άρχισε να στερείται και αναγκάστηκε να γίνει υπηρέτης και να βόσκει γουρούνια.
4. Έχοντας φτάσει στο σημείο να τρέφεται μόνο με χαρούπια, την τροφή των γουρουνιών, καταλαβαίνει πια το λάθος του και πικρά μετανιωμένος παίρνει το δρόμο του γυρισμού. Θα ζητήσει συγνώμη από τον πατέρα του με δάκρυα στα μάτια και θα τον παρακαλέσει να τον έχει κοντά του σαν υπηρέτη.
5. Ο στοργικός Πατέρας βλέποντας τη μετάνοια του γιου του, τρέχει και τον αγκαλιάζει σφιχτά!

*Με ποιον ή με ποιους τρόπους ο Άσωτος γιος βρέθηκε πάλι στην αγκαλιά του Πατέρα του; Βάζω ✓ στα κυκλάκια για κάθε πρόταση που θεωρώ σωστή:

Κάθισε μόνος να σκεφτεί τι τον οδήγησε στη δυστυχία του.

Προσπάθησε να βρει τη λύση χωρίς να χάσει την ελπίδα.

Αποφάσισε να μιλήσει στον Πατέρα του και γονατιστός με δάκρυα στα μάτια να ζητήσει συγνώμη.

Πήγε από συμφέρον στον Πατέρα και όχι επειδή μετάνιωσε.

* Στο κρυπτόλεξο να βρεις ποιες πράξεις του Άσωτου γιου έδωσαν χαρά στον πατέρα.

Να γράψεις εδώ τις λέξεις που βρήκες στο κρυπτόλεξο: Ε _____

και Ο _____ του λάθους, που με άλλα λόγια λέγεται και

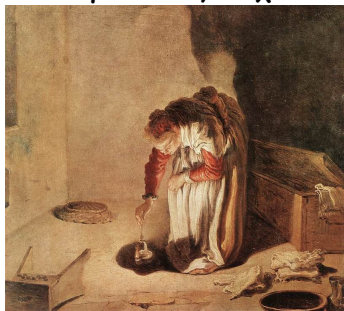
εξομολόγηση. **Είναι η πρώτη από τις αδερφές της μετάνοιας.**

Οι αμαρτίες μας κάνουν δυστυχισμένους και γεμίζουν την καρδιά μας με λύπη.

Θέλεις να ξέρεις πώς νιώθει και τι κάνει ο Χριστός όταν μας βλέπει να κάνουμε αμαρτίες;

Η γυναίκα αυτή κάτι ψάχνει.
Τι είναι αυτό που έχασε;
Για να το βρεις
άνοιξε την Αγία Γραφή
(Λουκά κεφάλαιο 15, στίχοι: 8-10)

Τελικά θα βρει αυτό που ψάχνει;

.....

.....

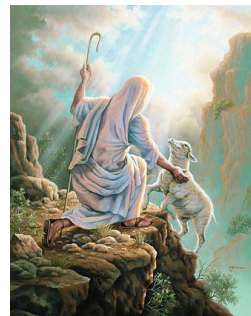
.....

.....

.....

.....

Ποια παραβολή σου θυμίζει η εικόνα;
Να βρεις την παραβολή και να γράψεις
τον τίτλο της
(Λουκά, κεφάλαιο 15, στίχοι: 1-7)

«.....»
.....»

Κάποια φορά που οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι διαμαρτύρονταν στον Κύριο ότι δέχεται κοντά Του τους αμαρτωλούς, τους είπε αυτή την παραβολή: Αν κάποιος έχει 100 πρόβατα και χάσει το 1, θα τρέξει αμέσως να το βρει, αφήνοντας τα 99. Όταν το βρει θα το βάλει χαρούμενος στους ώμους του... Ομοίως, η ίδια χαρά γίνεται στον ουρανό και για έναν μετανιωμένο αμαρτωλό.

Η γυναίκα μόλις μία δραχμή από έχει, τρέχει να Ο βοσκός μόλις ένα πρόβατο από το βρει με Ο Χριστός γυναίκα που δραχμή, αλλά και έχασε το ένα

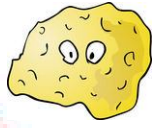
χάσει έστω και τις πολλές που τη βρει. χάσει έστω και τα 99, τρέχει να αγωνία. μοιάζει με τη έχασε τη μία με το βοσκό που πρόβατο.

Όλοι είμαστε παιδιά Του αγαπημένα. Όταν αμαρτάνει έστω και ένας, μας αναζητά με αγωνία και αγάπη για να μας φέρει πάλι κοντά Του. Δε μας αποστρέφεται ούτε μας γυρνά την πλάτη. Ο Θεός γυρνά την πλάτη στην αμαρτία και όχι στο παιδί Του.

Όλες οι αμαρτίες μας όταν τις κάνουμε γράφονται και ψηλά στον ουρανό. Τις γνωρίζει ο ίδιος ο Θεός και ο άγγελός μας. που προσπαθεί να μας βοηθήσει να μετανιώσουμε για τα λάθη μας και να συμφιλιωθούμε με το Θεό. Αυτό δεν είναι και τόσο δύσκολο αν το θέλουμε κι εμείς.

Κάποιος μπορεί να μας βοηθήσει. Αυτός είναι ο ιερέας, ο παππούλης της ενορίας μας, της εκκλησίας που βρίσκεται στη γειτονιά μας!

Όταν εξομολογούμαστε τα λάθη μας στον ιερέα, τα λέμε στο Χριστό. Εκείνος σαν καλός Πατέρας που είναι σβήνει με ένα αόρατο σφουγγάρι όλα τα λάθη που του εμπιστευτήκαμε και είναι σα να μην τα κάναμε ποτέ! Μόνο που θα πρέπει να ζητήσουμε συγνώμη και από αυτούς που λυπήσαμε!

Ξεκινώ το δρόμο μου για το εκκλησάκι στον απέναντι λόφο. Ωρα για εξομολόγηση!

Μόλις φτάσω θα φιλήσω το χέρι του ιερέα. Είναι σα να φιλώ το χέρι του Χριστού, αφού στην πραγματικότητα θα εξομολογηθώ στον ίδιο το Χριστό!

Ύστερα ο ιερέας θα διαβάσει την αρχική προσευχή, θα του μιλήσω με ειλικρίνεια και θα μου δώσει σχετικές συμβουλές. Στο τέλος θα γονατίσω κάτω από το πετραχήλι και θα μου διαβάσει τη συγχωρητική ευχή.

ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΜΕΤΑΝΙΩΝΟΥΜΕ;

Ο δρόμος για την επιστροφή στο θέλημα του Θεού Πατέρα είναι πολλές φορές δύσκολος, γιατί κρύβει παγίδες. (η ντροπή της εξομολόγησης, ο φόβος μιας πιθανής τιμωρίας, η αμέλεια-αναβολή, η απελπισία, και η επανάληψη του λάθους).

Στο **λαβύρινθο** οδηγώ τον αμαρτωλό στο σπίτι του πατέρα Θεού- την εκκλησία, γλιτώνοντάς τον από τις παγίδες, χωρίς να περάσει από αυτές, αλλά από άλλο δρόμο, το δρόμο της προσευχής και της προσπάθειας!

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ:

ΟΙ ΠΑΓΙΔΕΣ:

Η ντροπή της εξομολόγησης

Ο φόβος μιας πιθανής τιμωρίας

Η επανάληψη του λάθους

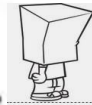
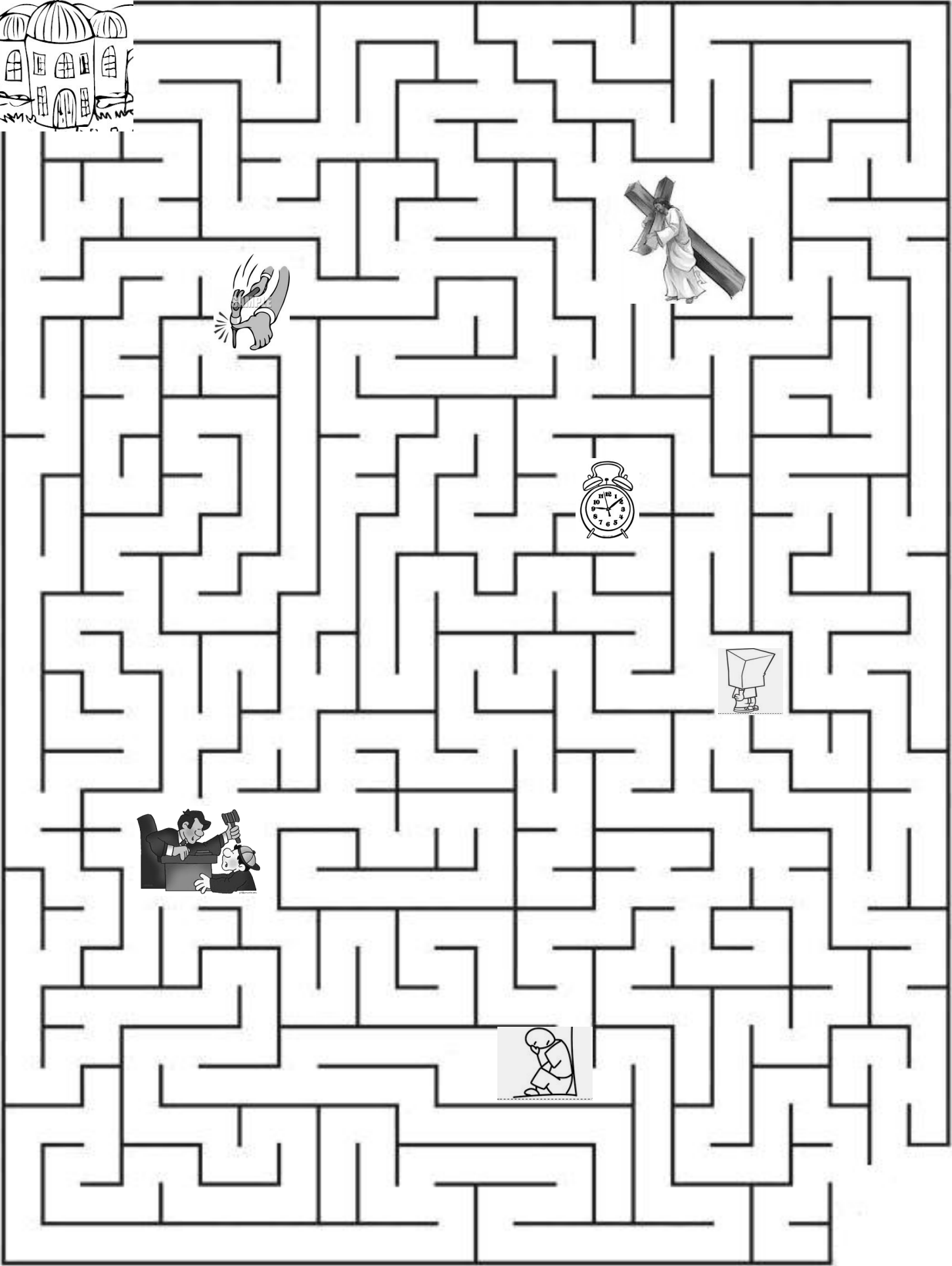
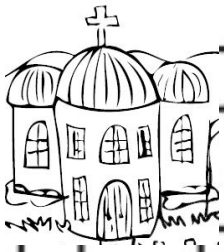

Η αμέλεια-αναβολή

Η απελπισία

Σε καθεμιά από τις παρακάτω μικρές ιστορίες η Ζωή, ο Άγγελος, η Αγνή, η Φωτεινή και ο Αργύρης δυσκολεύονται να επιλέξουν το σωστό. Μπορείς να δώσεις εσύ το τέλος της κάθε ιστορίας, διαλέγοντας την επιλογή που θεωρείς εσύ σωστή; Να κυκλώσεις το α ή το β.

Τα παιδιά θα σε ευγνωμονούν για αυτή σου τη βοήθεια!

1. Η ντροπή της εξομολόγησης

«Ντρίιν!!!» ακούστηκε το πρωινό κουδούνι για μάθημα. Η μικρή Ζωή δεν έχει φτάσει ακόμη στο σχολείο. Τη μια άργησε να πει το γάλα της, την άλλη βαριόταν να σηκωθεί και τώρα, αλίμονο, ξέχασε σπίτι τα σωστά βιβλία γιατί δεν έκανε την αλλαγή στην ώρα της. Το θυμήθηκε στη μέση της διαδρομής. Τρομαγμένη γυρίζει τρέχοντας στο σπίτι και κουτσά - στραβά βάζει τα σημερινά μαθήματα στη τσάντα.

-Πω ,πω τι θα πω τώρα στο δάσκαλό μου; αναρωτήθηκε. Δε θέλω να μάθει πόσο αμελής έγινα τελευταία. Καθώς είναι και αυστηρός θα με μαλώσει μπροστά σε όλους και θα γίνω ρεζίλι. Τι ντροπή...

α. -Θα του πω ψέματα, ότι οι γονείς μου έφυγαν νωρίτερα σήμερα για τη δουλειά τους και ξέχασαν να με ξυπνήσουν. Έτσι ρίχνοντας το φταιξιμο σε εκείνους, δε θα έχω να ντραπώ για τίποτα! Αυτά μονολόγησε και έφυγε ανακουφισμένη για το σχολείο.

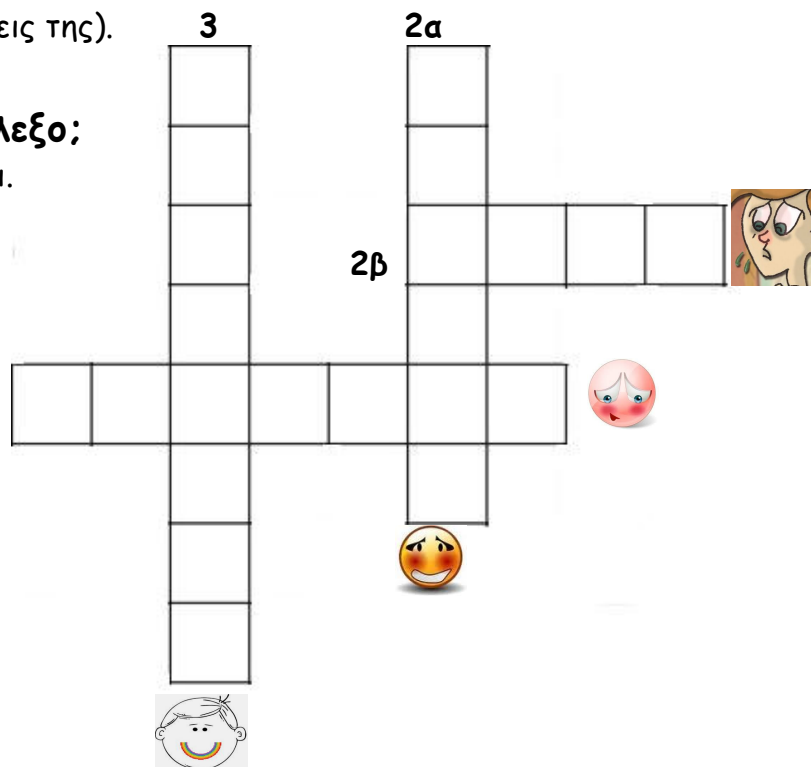
β. - Θα διώξω τη ντροπή και θα παραδεχτώ το λάθος μου. Η ειλικρίνεια κάνει τον άνθρωπο πιο φωτεινό. Και κοιτώντας ψηλά στον ουρανό πήρε θάρρος και έφυγε για το σχολείο.

(Έτσι ο δάσκαλος τελικά δεν τη μάλωσε. Γιατί ξέρει ότι η αλήθεια θέλει κόπο για να την πεις, αλλά και γενναιότητα! Μα και η Ζωή από τότε προσπαθεί να είναι πάντα συνεπής στις υποχρεώσεις της).

Μπορείς να λύσεις το σταυρόλεξο;

1. Γίνονται κόκκινα σαν το παντζάρι.
2. Όταν ντρέπομαι σκύβω το... (α)
και τρέμει η... μου (β).
3. Αφού ζητήσω συγγνώμη αυτό σχηματίζεται στα χείλη μου σαν ανάποδο ουράνιο τόξο!

1

2. Ο φόβος μιας πιθανής τιμωρίας

Ο Άγγελος ήταν το πειραχτήρι ολόκληρου του σχολείου, αλλά και της γειτονιάς. Του άρεσε να έχει συγκεντρωμένη την προσοχή όλων πάνω του. Διάλεξε όμως το λάθος τρόπο. Μια μέρα «έφτασε ο κόμπος στο χτένι», όταν στην προσπάθειά του να κρύψει τα γυαλιά ενός συμμαθητή του τα έσπασε!

- Παιδιά, έμαθα ότι κάποιος έσπασε τα γυαλιά του Αντώνη, είπε δάσκαλος πολύ λυπημένος μόλις έμαθε το περιστατικό και συνέχισε:

- Είναι απαραίτητο να μάθουμε να αναλαμβάνουμε τις συνέπειες των πράξεών μας και να διορθώνουμε τις ζημιές που προκαλούμε με τα δικά μας χέρια. Είναι υπεύθυνος και άξιος θαυμασμού αυτός που ξέρει να αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις του και να διορθώνει τα λάθη του. Γι' αυτό θα πρέπει να έρθει και να μου το πει αυτός που το έκανε. Θα δώσω χρόνο μία μέρα για να το σκεφτεί.

Ο μικρός Άγγελος το απόγευμα και όλο το βράδυ δεν μπορούσε να ησυχάσει. Τι θα έπρεπε να κάνει; Σα ταινία επαναλαμβανόταν στα αυτιά του τα λόγια του καλού του δασκάλου. Είναι αλήθεια πως δεν ήταν ποτέ εκδικητικός και πως αγωνιζόταν να γίνουν οι μαθητές του καλοί άνθρωποι. Όμως σίγουρα θα το μάθαιναν οι γονείς αν ομολογούσε την αλήθεια. Τι θα γινόταν τότε; Και τα χρήματα δεν περίσσευαν για να δίνονται σε ζημιές...

α. -Τέρμα, δεν πρόκειται να πω σε κανένα τίποτε. Δεν υπάρχει λόγος να αποκαλυφθώ. Ύστερα όλοι θα με υποπτεύονται για το παραμικρό. Και γιατί να δώσω τα λεφτά μου για κάτι που έκανα κατά λάθος; Οι γονείς μου θα με έχουν από πίσω για να μην κάνω άλλα λάθη. Όχι! Θα κρυφτώ!

β. Άργησε, αλλά την πήρε την απόφασή του. Θες η καλοσύνη του δασκάλου του, Θες τα λόγια του... «Γίνεσαι στ' αλήθεια σπουδαίος όταν πράττεις σωστά», σκέφτηκε. Πόσο ήθελε και ο Άγγελος να είναι σπουδαίος! Αν αυτός είναι ο τρόπος, τότε εδώ είμαστε! Δίχως σκέψη την επόμενη μέρα μίλησε στους γονείς του και στο σχολείο τράβηξε κατευθείαν στο δάσκαλό του και με κατεβασμένο το κεφάλι διηγήθηκε τα πάντα. Έπειτα πήγε στον Αντώνη και του έδωσε όλα τα χρήματα που είχε ο κουμπάρας του. Ίσα ίσα έφταναν για τη ζημιά. Αυτό του στοίχισε, όμως για κάποιο παράξενο λόγο μέσα του ένιωθε σα να πετά! Ποτέ ξανά δεν ενόχλησε κανένα και με χαρά υπερασπιζόταν όλους τους αδικημένους. Και οι γονείς του ένιωθαν καμάρι για το παιδί τους.

Συμπληρώνω τα κενά:

- Όταν είμαι _____ για κάτι, φοβάμαι μήπως τιμωρηθώ.
- Βέβαια αισθάνομαι αρκετές _____ για το λάθος μου.
- Αν μετανιώσω ειλικρινά γι' αυτό που έκανα και το διορθώσω, θα μικρύνει η _____ μου.
- Όταν με τιμωρούν δε με εκδικούνται, αλλά θέλουν να _____.
- Μερικές φορές το «πάθημα γίνεται _____» από μόνο του και δε χρειάζεται άλλη τιμωρία»,

3. Η επανάληψη του λάθους

Η Αγνή, είναι πολύ γλυκό κοριτσάκι, όταν δε θυμώνει φυσικά. Γιατί όταν θυμώνει δεν την αναγνωρίζεις! Το πρόσωπό της γίνεται κόκκινο σαν το «Σταμάτη», τα μάτια γουρλώνουν και η φωνή στριγγλίζει... Πω πω...

- Ποιος τόλμησε να αγγίξει τους μαρκαδόρους μου;
- Γιατί σβήσατε το φως;
- Εγώ δε θέλω να παίξουμε αυτό το παιχνίδι!

-...

Το πρόσωπο της ημέρας ή μάλλον το «τέρας της ημέρας» ήταν μονίμως η Αγνή. Για ασήμαντους λόγους πάντα κάτι την γαργαλούσε να υπερασπιστεί το «δίκιο» της. Στο τέλος λυπόταν, μα ήταν πια αργά... Έτσι έμεινε κάποια στιγμή μόνη της.

Μια μέρα ήρθε στο σχολείο ένας νέος συμμαθητής. Μόνο που...είχε το ίδιο ελάττωμα με την Αγνή! Η Αγνή δεν άργησε να το διαπιστώσει, όπως άλλωστε και οι υπόλοιποι συμμαθητές της.

α. Παρατηρώντας το άλλο παιδί την ώρα που θύμωνε ήταν σα να βλέπει τον ίδιο της τον εαυτό η μικρή Αγνή. Γινόταν πολύ αντιπαθητικός ξαφνικά, ενώ κατά τ' άλλα ήταν ένα πολύ καλό παιδί. Στ' αλήθεια είναι πολύ άσχημο να θυμώνεις και όλοι να εξαφανίζονται από κοντά σου μουρμουρίζοντας.

Έτσι από τότε έβαλε τα δυνατά της. Προσπάθησε να παίρνει βαθιές ανάσες πρώτου μιλήσει, όταν θύμωνε. Ύστερα έβαζε το μυαλό της να σκεφτεί λίγο παραπάνω. Όλοι είδαν την προσπάθειά της και τη βοήθησαν. Σε λίγο καιρό τα κατάφερε και περιόρισε πολύ το θυμό της. Βέβαια θέλει λίγο ακόμη χρόνο, αλλά μάλλον θα τα καταφέρει! Δεν είναι και εύκολο να ξεριζώσεις τέτοιο ελάττωμα! Εσείς τι λέτε;

β. Η Αγνή ένιωσε συμπάθεια για το καινούριο συμμαθητή της, όχι για κανένα άλλο λόγο, μα επειδή μοιραζόταν την ίδια κακή συνήθεια. Ήταν ο μόνος που ήξερε να υπερασπίζεται «σωστά» τον εαυτό του και να διεκδικεί το δικό του φωνάζοντας. Βέβαια, αν τύχαινε να μαλώσουν μεταξύ τους, τους έπαιρνε είδηση όλο το σχολείο! Έτσι με τον καιρό βολεύτηκε η Αγνή. Δεν υπήρχε λόγος να αλλάξει, κι ας ήξερε ότι κάνει λάθος. Είχε έναν άνθρωπο να την υπερασπίζεται. Και τώρα αν ακούσετε κάποιον να φωνάζει ξαφνικά και να θυμώνει, μάλλον θα είναι η Αγνή!

Στις παρακάτω εικόνες κυκλώνω μόνο αυτές που είναι λάθος συμπεριφορά!

4. Η αμέλεια-αναβολή

Έχετε δανειστεί ποτέ παιχνίδι ή βιβλίο ή ακόμη και ένα μολύβι από φίλο σας και ξεχάσατε να του το επιστρέψετε; Ίσως βρίσκεται ακόμη ανάμεσα στα πράγματά σας! Για ρίξτε μια ματιά!

Η Φωτεινή πάντως το είχε συνήθεια...

- Συγνώμη, θα μπορούσες να μου δώσεις για σήμερα το μολύβι σου; Ξέχασα την κασετίνα μου στο σπίτι, έλεγε τη μια φορά.

- Σε παρακαλώ, δώσε μου αυτό το βιβλίο να το διαβάσω και θα σου το επιστρέψω σύντομα, έλεγε την άλλη φορά.

Έτσι περνούσε ο καιρός και στο τέλος νόμιζε πως ήταν όλα δικά της και δεν τα γύριζε ποτέ πίσω. Μάλιστα έφτανε σε σημείο να μαλώνει με τους άλλους όταν ερχόταν η ώρα να της τα ζητήσουν και να τους αποκαλεί και «ψεύτες» από πάνω.

Κάποια φορά δανείστηκε από ένα συμμαθητή της ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι. Δεν το είπε σε κανέναν, ούτε στη μαμά της. Κρυφά το έβγαζε από την κρυψώνα του και έπαιζε. Έπρεπε να το επιστρέψει σε μια βδομάδα. Όμως την πρώτη κιόλας μέρα την ανακάλυψε ο μικρός της αδερφούλης! Μόλις βρήκε ευκαιρία άρπαξε το ηλεκτρονικό και προσπαθώντας να παίξει το κατέστρεψε! Κλάμα η Φωτεινή και ντροπή! Έπρεπε να το επιστρέψει χαλασμένο! Όταν το έκανε, έπρεπε να πληρώσει και τη ζημιά. Το χαρτζιλίκι της έτσι έμεινε μισό στον κουμπαρά.

α. Παρόλα αυτά η Φωτεινή δεν άλλαξε. Συνέχισε να αμελεί και να ξεχνά να επιστρέφει αυτά που δανειζόταν. Στο τέλος δεν την εμπιστευόταν κανείς και την αποκαλούσαν «η κλέφτρα».

β. Η Φωτεινή από τότε έπαψε να δανείζεται ξένα πράγματα, εκτός αν αυτό ήταν απολύτως απαραίτητο. Αναγκάστηκε να κρεμάσει ένα χαρτάκι στον τοίχο πάνω από το γραφείο της στο δωμάτιό της. Έγραφε: «Να θυμηθώ να επιστρέψω αυτό που δανείστηκα». Και κάθε φορά έγραφε με μολύβι τι ήταν αυτό που δανειζόταν. Όταν το επέστρεφε βιαζόταν να τρέξει και να σβήσει τη μολυβιά, ώστε και πάλι να είναι καθαρό το χαρτάκι της. Τότε έπαιρνε βαθιά ανάσα ανακούφισης. Η καλή της μαμά πρόσθετε:

«Το ξένο είναι και καταραμένο.

Όταν στα χέρια μας χαλάσει

ποιος θα πάει να το φτιάξει!»

Απαντήστε στις ερωτήσεις και βρείτε τις λεξούλες στο κρυπτόλεξο που ακολουθεί!

■ Η πιο συνηθισμένη λεξούλα των πολιτικών: _ _

■ Όπως λέει και ο λαός μας:

«Το αύριο οδηγεί στη χώρα του _ _ _ _».

■ Ένα μόνο πράγμα ας ξεχνάμε να κάνουμε: _ _ _ _ !

■ Μια άλλη λέξη για το «αμέσως»: _ _ _ _ .

Θ	Β	Γ	Ε	Ο	Μ
Α	Λ	Π	Ο	Τ	Ε
Ρ	Υ	Χ	Ω	Φ	Ζ
Δ	Κ	Ρ	Ξ	Ι	Ο
Λ	Α	Θ	Η	Ψ	Υ

Το «αργότερα» στη ζωή μας

1. Πόσο συχνά λέμε τη λέξη «αργότερα»...

Αργότερα θα πάω να διαβάσω.
Αργότερα θα βοηθήσω τη μαμά.
Αργότερα θα πάω για ύπνο.
Αργότερα θα φωνίσω.
Αργότερα θα φάω φρούτα.
Αργότερα θα πλυθώ.
Αργότερα...

Αυτό το «αργότερα» είναι χαζομάρα, αφού κι εμείς το ξέρουμε ότι: αργότερα = όχι σήμερα = όχι αύριο = ποτέ

2. Για ό,τι καλό πρόκειται να κάνεις πες:

Τώρα θα πάω να διαβάσω.
Τώρα θα βοηθήσω τη μαμά.
Τώρα θα πάω για ύπνο.
Τώρα θα φωνίσω.
Τώρα θα φάω φρούτα.
Τώρα θα πλυθώ.

Έτσι θα είσαι περισσότερος χαρούμενος και ικανοποιημένος από τον εαυτό σου.

3. Το «αργότερα» έχει και την καλή πλευρά του!

Αργότερα θα πάω να παίξω. Τώρα έχει διάβασμα!
Αργότερα θα φάω εκείνο το γλυκό. Δε μου χρειάζεται και τόσο. Όλα θέλουν μέτρο.
Αργότερα θα κάνω τη ζαβολιά. Έτσι θα το σκεφτώ καλύτερα αν πρέπει όντως να την κάνω!
Αργότερα...

4. Κάποια πράγματα δεν τα κάνουμε ποτέ. Κι αυτό είναι κανόνας που πρώτοι εμείς βάζουμε στους εαυτούς μας. Δεν περιμένουμε από τους άλλους να μας το πουν.

Ποτέ δεν κλέβω κάτι που δεν είναι δικό μου.
Ποτέ δεν αντιμιλώ. Σε τι θα με ωφελήσει;

μιλώ με επιχειρήματα και καλό τρόπο. Αλλιώς

κύκλους γύρω από τον εαυτό μου!
Ποτέ δεν αδιαφορώ για το καλό των συμμαθητών μου, ακόμη κι αν δεν είναι οι καλύτεροί μου φίλοι.
Ποτέ...

5. Η απελπισία

«Δε θα τα καταφέρω!» ήταν η πρώτη φράση του Αργύρη, κάθε φορά που του έλεγαν να ξεκινήσει να κάνει κάτι. Κι αυτό γιατί πάντα όλοι τον αποκαλούσαν «άχρηστο» και «τεμπέλη». Βέβαια, είναι αλήθεια πως κάθε φορά που ξεκινούσε μια εργασία την άφηνε στη μέση επειδή σταματούσε να του προκαλεί το ενδιαφέρον. Έτσι για όλους ήταν ο «τεμπέλης».

Με τα πολλά και με τα λίγα στο τέλος το πίστεψε και αυτός πως πράγματι δεν είναι άξιος για τίποτε. Και σταμάτησε πλέον κάθε προσπάθεια να κάνει κάτι σωστό.

Έτσι κάποια στιγμή ήρθε καινούριος δάσκαλος στο σχολείο.

-Πες μας Αργύρη εσύ μάθημα σήμερα, είπε μια μέρα ο δάσκαλος.

-Μην τον ρωτάτε αυτόν, κύριε, δε θα σας πει! Δεν ξέρει τίποτα! Έλεγαν ειρωνικά οι συμμαθητές.

Ο δάσκαλος λυπήθηκε και μπήκε σε σκέψεις: «Πρέπει πάση θυσία να βοηθήσω τον Αργύρη να καταλάβει ότι μπορεί να τα καταφέρει».

Από την επόμενη μέρα τον έκανε το «δεξί του χέρι». Τον κρατούσε διαρκώς σε εγρήγορση. Στην αρχή με πολύ απλά μικρά προστάγματα, όπως να φέρει κιμωλίες, να τον βοηθήσει σε κάποιο πείραμα, να επιστρέψουν μαζί στο εργαστήριο Φυσικής τα υλικά που χρησιμοποίησαν...

α. Αρχικά ο Αργύρης βαριόταν υπερβολικά, μα δεν μπορούσε να κάνει και αλλιώς. Ύστερα του άρεσε να βλέπει τους συμμαθητές του να θυμώνουν κάθε φορά που επέλεγε αυτόν για κάτι απλό. Αρκεί βέβαια, να μη δυσκόλευαν τα πράγματα...

Ο δάσκαλος του έδειχνε εμπιστοσύνη, σε σημείο που τελικά και τα άλλα παιδιά κάποια στιγμή άρχισαν να «μαλακώνουν» και να δείχνουν κάποιο σεβασμό στον Αργύρη. Κατάλαβαν ότι ο δάσκαλος είχε το σκοπό του.

Μια μέρα ο Αργύρης, χωρίς να το σκεφτεί και πολύ, βοήθησε ένα παιδί που έπεσε στις λάσπες να σηκωθεί και να καθαρίσει τα πράγματά του. Σιγά σιγά άρχισε να συμμετέχει σε ότι συμβαίνει στην τάξη και του φαινόταν απλό. Του άρεσε που επιτέλους του χαμογελούσαν αντί να τον βρίζουν. Βέβαια με τα μαθήματα χρειαζόταν πολλή προσπάθεια και δουλειά. Ήταν πολύ πίσω.

-Δε θα τα καταφέρω! έλεγε και ξανάλεγε.

- Τι λες Αργύρη; Εσύ; Μα τα έχεις κιόλας καταφέρει! Του απαντούσε ο δάσκαλος και του έδινε εύκολες ασκήσεις για να δει ότι μπορεί να πετύχει κάτι. Τον κρατούσε λίγο και στο σχόλασμα και του έδειχνε με απλό τρόπο ξανά και ξανά όλα όσα δεν καταλάβαινε. Τον έβαζε να εργαστεί και στον υπολογιστή που του άρεσε πολύ.

Μια μέρα ο Αργύρης ζήτησε από μόνος του να κάνει και άλλες ασκήσεις, σαν αυτές που κάνουν και οι συμμαθητές του. Και... ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕ! Απερίγραπτη ήταν η χαρά του! Από τότε πήρε τόσο θάρρος που πλέον έλεγε φωνάζοντας για κάθε καινούρια πρόκληση: «ΘΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΩ!!!»

β. Παρά την προσπάθεια του καλού του δασκάλου, ο Αργύρης έμεινε πίσω στα μαθήματα μέχρι που τελείωσε η σχολική χρονιά, απογοητευμένος, χωρίς να θέλει να αγωνιστεί, έστω και λίγο.

Λ Υ Σ Ε Ι Σ για τις δραστηριότητες των παραπάνω ιστοριών:

1 Η ντροπή της εξομολόγησης:

1 μάγουλα, 2α κεφάλι, 2β φωνή, 3 χαμόγελο

2. Ο φόβος της τιμωρίας:

ένοχος, τύψεις, τιμωρία, διορθωθώ, μάθημα

3. Η επανάληψη του λάθους:

Είναι όλες οι εικόνες εκτός από τα παιδιά που παίζουν και το αγόρι που μελετά.

4. Η αμέλεια - αναβολή:

θα, ποτέ, λάθη, τώρα

Θ	Β	Γ	Ε	Ο	Μ
Α	Λ	Π	Ο	Τ	Ε
Ρ	Υ	Χ	Ω	Φ	Ζ
Δ	Κ	Ρ	Ξ	Ι	Ο
Λ	Α	Θ	Η	Ψ	Υ

Ζωγραφίζω το μυστήριο της εξομολόγησης!

«**Μετανιώνω**» σημαίνει:

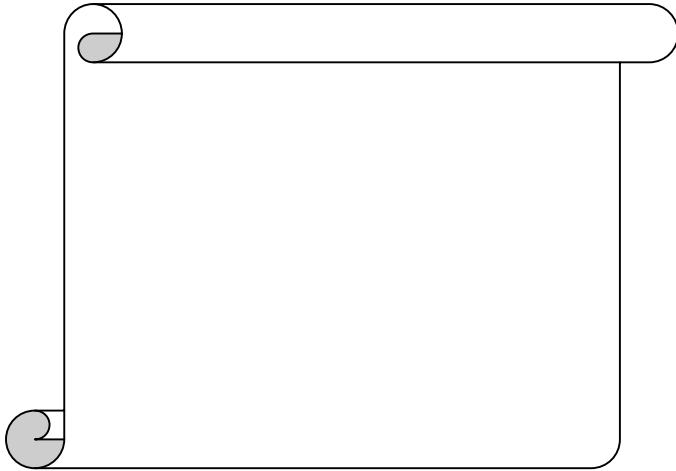
«**λυπάμαι για τις κακές συνήθειές μου και τις διορθώνω**».

Όλοι χρειάζεται μερικές φορές να μετανιώνουμε για κάτι άσχημο που σκεφτήκαμε ή κάναμε στους άλλους.

Θέλεις να δοκιμάσεις; Να παρακάτω μερικές από τις άσχημες συνήθειές μας. Μήπως κάποιες από αυτές σου θυμίζουν κάτι; Να τις ενώσεις με το χαρτί για να φτιάξεις τη δική σου λίστα, που θα σε βοηθήσει να θυμάσαι τα λάθη σου για να μην τα επαναλάβεις.

Συχνά όμως αντί να σκεφτόμαστε τα λάθη που κάναμε εμείς, μας έρχονται στο μυαλό τα σφάλματα των άλλων.

«Γράψε το καλό που σου έκαναν στην πέτρα και το κακό στην άμμο». Μόνο τότε και ο Θεός θα συγχωρέσει τα δικά μας λάθη!

Σπρώχνω τους άλλους για να είμαι εγώ πρώτος.

Νομίζω ότι έχω πάντα δίκιο.

Κρυφακούω. Έχω περιέργεια για ό,τι δε με αφορά.

Μαρτύρησα κάποιο μυστικό που έπρεπε να μείνει κρυφό.

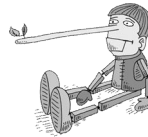
Χαίρομαι όταν πάθει κάτι κάποιος που δε συμπαθώ. Λέω: «Καλά να πάθει!»

Βρήκα πορτοφόλι με χρήματα και το **κράτησα** για μένα.

Κάνω επίδειξη στους άλλους όταν έχω κάτι καινούριο.

Είπα **ψέματα** στους γονείς μου ότι δεν έκανα εγώ την αταξία.

Δε **μοιράζομαι** ποτέ τα παιχνίδια μου όταν έρχονται άλλα παιδιά στο σπίτι.

Κοροϊδεύω άλλα παιδιά για κάποια τους αδυναμία.

Όταν με φωνάζει η μαμά δεν απαντώ αμέσως και **αδιαφορώ**.

Θυμώνω εύκολα και μιλώ άσχημα ή **χτυπώ** τους άλλους.

Ζηλεύω το μικρό μου αδερφάκι ή κάποιον που είναι καλύτερος από μένα σε κάτι και τον στεναχωρώ.

Σπαταλώ κρυφά το χαρτζιλίκι μου σε πράγματα που δε χρειάζομαι.

Δεν τακτοποιώ τα πράγματά μου και τα αφήνω όλα **ανακατεμένα**.

Δε συγχωρώ τους άλλους όταν μου ζητούν συγγνώμη. Τους «**το κρατάω**».

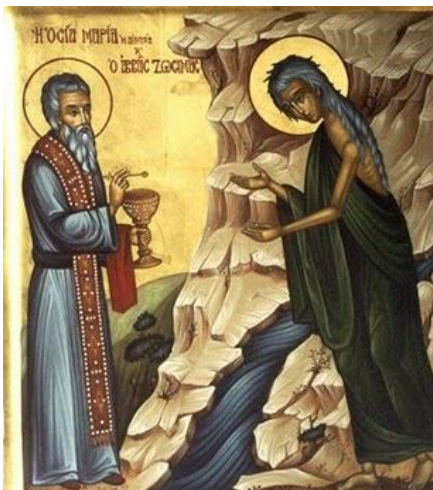
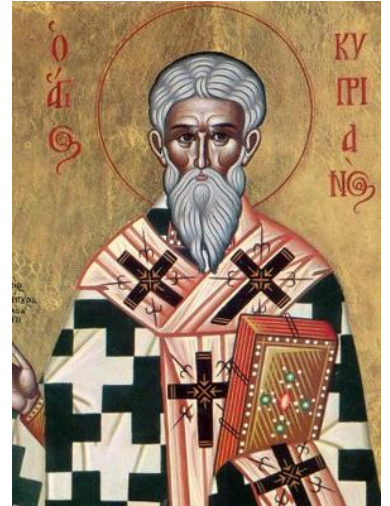
Δε ρωτώ για να δανειστώ πράγματα που δε μου ανήκουν. Κάποιες φορές τα **κρατώ** για δικά μου.

Άνθρωποι που μετάνιωσαν για τα λάθη τους αληθινά!

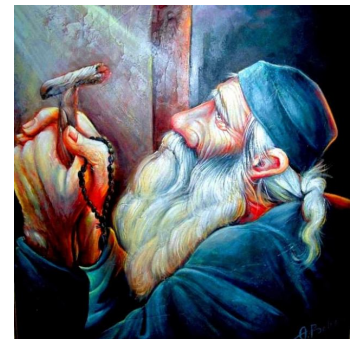
Ο Απόστολος Πέτρος και ο Απόστολος Παῦλος είναι οι κορυφαίοι Απόστολοι του Χριστού και από τους μεγαλύτερους Αγίους της εκκλησίας μας. Και οι δύο όμως κάποια στιγμή έκαναν λάθη για τα οποία ύστερα μετάνιωσαν βαθιά. Ο Απόστολος Πέτρος είχε αρνηθεί το Χριστό λίγο πριν τον σταυρώσουν, ενώ ο Απόστολος Παῦλος ήταν μεγάλος διώκτης των Χριστιανών!

Ο Άγιος Κυπριανός ήταν ειδωλολάτρης και μάγος! Είχε μάλιστα μεγάλη φήμη. Κάποτε, ένας πονηρός νέος του ζήτησε να κάνει μάγια σε μια κοπέλα, την Ιουστίνα, για να τον αγαπήσει. Όσες φορές όμως κι αν προσπάθησε, δοκιμάζοντας όλες του τις μαγείες, δεν τα κατάφερε! Τότε έμαθε ότι η Ιουστίνα ήταν χριστιανή και για να αντιμετωπίσει τα μάγια του Κυπριανού είχε για όπλο της την προσευχή και το σημείο του σταυρού. Ο Κυπριανός κατάλαβε πως μεγαλύτερη δύναμη δεν είναι ο Πονηρός, στον οποίο πίστευε για να πραγματοποιεί τα μάγια του, αλλά ο Ιησούς Χριστός! Έτσι μετάνιωσε, βαφτίστηκε Χριστιανός και μάλιστα έγινε ιερέας και αργότερα επίσκοπος!

Η Οσία Μαρία η Αιγυπτία από παιδί έζησε ζωή αμαρτωλή, παρασύροντας και άλλους. Όταν έγινε 30 χρονών, βρέθηκε σε προσκύνημα του Τιμίου ξύλου του Χριστού, με κακό σκοπό και όχι για να προσκυνήσει. Όμως ο Θεός, που ξέρει τις καρδιές των ανθρώπων, δεν της επέτρεψε να μπει στο ναό. Κάθε φορά που προσπαθούσε να περάσει την πόρτα ένα αόρατο «τείχος» την εμπόδιζε, κι ας μη βρισκόταν κανείς μπροστά της. Τότε κατάλαβε τι συνέβαινε, μετάνιωσε πικρά για όλα της τα λάθη και μπόρεσε να προσκύνησει. Έτσι έφυγε αμέσως στην έρημο. Μαζί της πήρε μόνο 3 καρβέλια ψωμί, τα οποία ήταν η μόνη τροφή για 47 χρόνια!!! Τότε έστειλε ο Θεός ιερέα του να την κοινωνήσει. Ένα χρόνο μετά παρέδωσε την ψυχή της στο Θεό!

Αλλά και η ζωή των μοναχών είναι γεμάτη μετάνοια για τις αμαρτίες τους, ακόμη και αν αυτές είναι μικρές. **Η μετάνοια είναι ο δρόμος για να συναντήσουν το Θεό!** Σε κάθε τους αναπνοή προσεύχονται: «ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΕ ΜΕ ΤΟΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟ».

Ο καθένας από μας σφάλλει απέναντι στο Θεό. Δεν έχει σημασία αν τα λάθη μας είναι μικρά ή μεγάλα! Σημασία έχει να μετανιώνουμε αληθινά και να ζητάμε συγγνώμη!

Δίπλα βάλτε και τη δική σου φωτογραφία!

Το παιχνίδι της ... μετάνοιας!

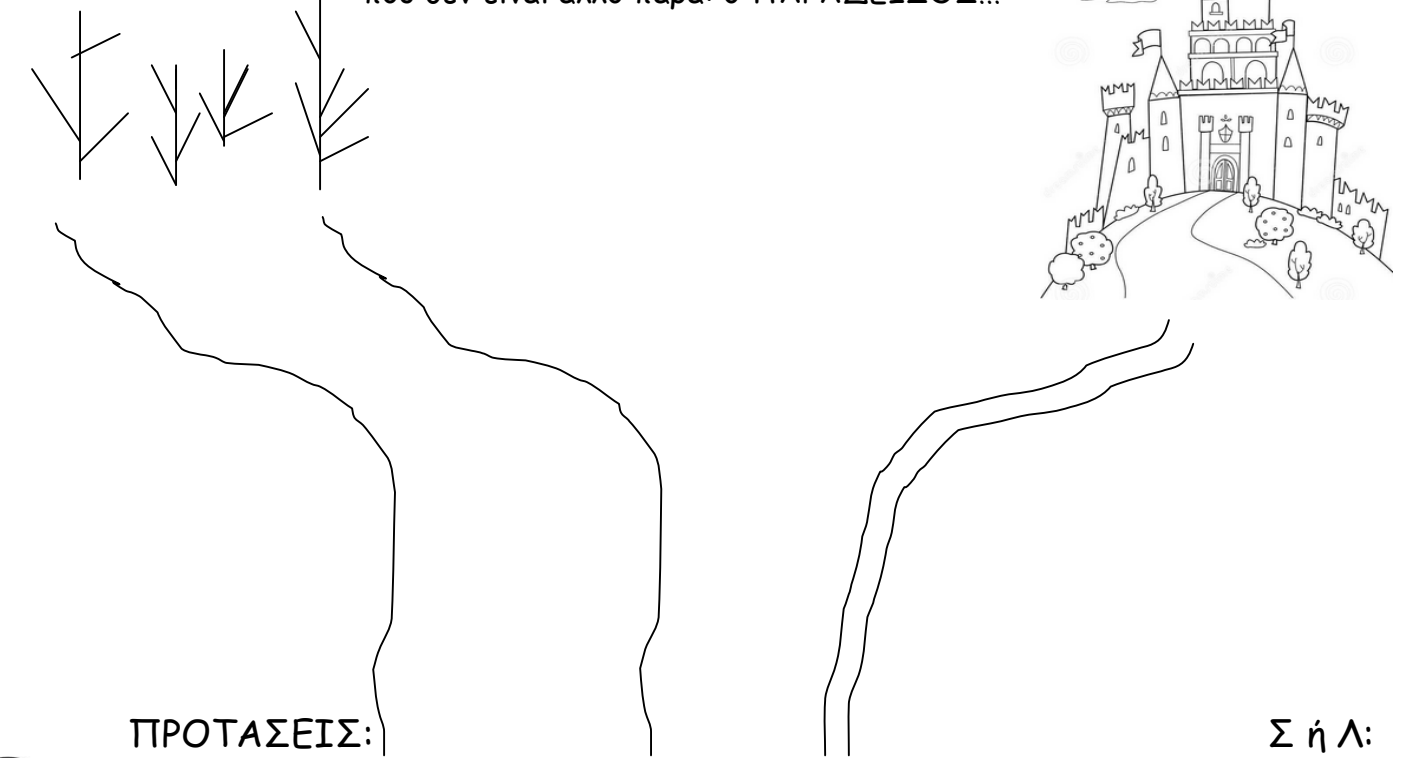
Είναι ομαδικό παιχνίδι. Μπαίνουμε όλοι σε μία σειρά, ο ένας πίσω από τον άλλο. Μπροστά από το πρώτο παιδί ξεκινούν 2 δρόμοι με πετραδάκια. Ο ένας αριστερά είναι φαρδύς και οδηγεί λίγο πιο πέρα σε ένα άσχημο τοπίο σχεδιασμένο σε χαρτί, π.χ. ένα καμένο δάσος. Ο δεξιάς δρόμος είναι αρκετά στενός, τόσο που τα παιδιά θα πρέπει να τον περπατήσουν στις μύτες. Όμως οδηγεί σε ένα πανέμορφο παλάτι ζωγραφισμένο και αυτό σε χαρτί.

Ένα παιδί ή μεγάλος διαβάζει με τη σειρά τις παρακάτω προτάσεις και το κάθε παιδί θα πρέπει να διαλέξει αν αυτή η πρόταση είναι κάτι καλό ή κάτι κακό. Αν είναι καλό διαλέγει το δρόμο που οδηγεί στο παλάτι. Αν είναι άσχημο παίρνει τον άλλο δρόμο.

Ποιος δρόμος μας οδηγεί στην ευτυχία; Ίσως να μην είναι εύκολο να τον διασχίσουμε, αλλά αξίζει τελικά τον κόπο;

Τι πρέπει να κάνουμε αν βρεθούμε στο λάθος δρόμο; Να μετανοήσουμε!

Τότε επιστρέφουμε στην αρχή και μας επαναλαμβάνεται η ίδια διαδικασία. Αυτή τη φορά λέμε τι έπρεπε να λέει η πρόταση που μας έτυχε στην αρχή και ακολουθούμε το σωστό δρόμο αυτή τη φορά. Τελικά μπαίνουμε όλοι στο παλάτι που δεν είναι άλλο παρά: ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ!!!

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ:

Ένας συμμαθητής μου με κορόιδεψε χωρίς να τον έχω πειράξει. Δεν έδωσα σημασία και έφυγα.

Όσο κι αν θέλω να ψιθυρίσω στον κολλητό μου φίλο το μυστικό που έμαθα τυχαία για το συμμαθητή μας το Γιάννη, δε θα το κάνω!

Μου αρέσει να δημιουργώ φασαρίες στην τάξη και ύστερα να κρύβομαι για να μη με ανακαλύψουν. Συχνά κλέβω τους άλλους όταν αφήνουν μόνα τα πράγματά τους.

Μου αρέσει να βοηθάω τους συμμαθητές μου να τα βρίσκουν μεταξύ τους μετά από ένα τσακωμό και να είναι πάλι φίλοι!

Θέλω να έχω εγώ περισσότερη ώρα την μπάλα στα παιχνίδια απ' τους άλλους.

Σ ή Λ:

Δεν απαντώ αμέσως όταν με φωνάζει η μαμά μου. Μα τι φταίω; Εκείνη με διακόπτει από το παιχνίδι!

Δε ζητώ ποτέ συγνώμη από κανέναν, απλά γιατί έχω πάντα δίκιο!

Όλοι μου οι συμμαθητές έχουν κινητό εκτός από μένα. Δε με πειράζει, γιατί δεν το χρειάζομαι πραγματικά. Η αληθινή φιλία δε μετράει τα αντικείμενα που έχεις.

Λέω άσχημα λόγια για άλλους όταν εκείνοι δεν είναι μπροστά. Κουτσομπολεύω.

Χάρισα σε ένα γειτονόπουλο μερικά παιχνίδια που δε χρειαζόμουν, αφήνοντάς τα έξω από την πόρτα του. Ποτέ δεν του το είπα για να μην ντραπεί.

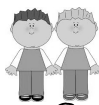
Ένας συμμαθητής μου έχει πεταχτά αυτιά και μου αρέσει να τον κοροϊδεύω.

Υποσχέθηκα στο δάσκαλό μου ότι θα φροντίσω να μην ξεχνάω τα πράγματά μου στο σπίτι και τήρησα την υπόσχεσή μου.

Ο διπλανός μου αντέγραψε από μένα στην ορθογραφία, αλλά αντί να τον μαρτυρήσω, του έδειξα ένα τρόπο για να κάνει λιγότερα λάθη.

Είμαι ευτυχισμένος κι ας μοιράζομαι το δωμάτιό μου με το μικρό μου αδερφό.

Βάζω στο τέρμα τη μουσική στο ράδιο και ας μην αρέσει στους άλλους. Θα συνηθίσουν!

Χάρηκα όταν γλίστρησε ο άλλος παίχτης στο παιχνίδι, γιατί τον ζήλευα που είναι γρηγορότερος από μένα.

Ήρθε ένα καινούριο παιδί στην τάξη, όμως δε μιλά καθόλου ελληνικά. Θα το βοηθήσω να νιώσει άνετα μαζί μας! Προσκαλώ στην παρέα μου και παιδάκια που είναι μόνα τους

Θυμώνω εύκολα και μερικές φορές βρίζω τους άλλους μέχρι να «ξεθυμάνω».

Μετά από τις χειροτεχνίες δε μαζεύω τα σκουπίδια από το θρανίο ή το πάτωμα.

Είπα ψέματα στους γονείς μου για το βαθμό στο τεστ. Τι να έκανα; Φοβήθηκα πως θα με μάλωναν.

Παραδέχτηκα στο δάσκαλό μου ότι αντέγραψα στο διαγώνισμα. Ήταν πολύ δύσκολο να του το πω.

Στη σχολική εκδρομή απομακρύνθηκα από τους υπόλοιπους και παραλίγο να χαθώ με την παρέα μου. Στο λεωφορείο σηκωνόμασταν όρθιοι και ενοχλούσαμε τους άλλους.

Όταν κάποιος λέει παλιόλογα δε γελάω, ούτε συμμετέχω.

Έσπασα κατά λάθος το χάρακα του διπλανού μου και του αγόρασα καινούριο.

Ώρα να ανεβούμε πιο ψηλά στη σκάλα μας και να δει ο Χριστός πιο καθαρά τη μετάνοιά μας! Διάβασε την ιστορία και λύσε την ακροστιχίδα για να βρεις το επόμενο κλειδί, που είναι **αδερφή** της μετάνοιας.

Το λερωμένο άγαλμα

Μια φορά σε χώρα μακρινή υπήρχε το χρυσό άγαλμα ενός παλικαριού, στις όχθες μιας κρυσταλλένιας λίμνης. Τα πάντα καθρεφτιζόταν μέσα της εκτός από το άγαλμα,, που έμοιαζε πολύ θλιμμένο. Αν και φτιαγμένο από χρυσό, είχε χάσει κάθε ίχνος λάμψης και ομορφιάς. Θαρρείς και είχε συγκεντρώσει πάνω του τη σκόνη και τη μαυρίλα όλου του κόσμου. Δεν άξιζε τον κόπο ούτε και η σκιά του να καθρεφτιστεί στα καθάρια νερά της λίμνης. Έτσι παγερό και μοναχικό περνούσε τις μέρες του όλες τις εποχές του χρόνου.

Ώσπου...ένα σπουργίτι σκόνταψε στον ώμο του. Δεν είχε προσέξει το άγαλμα. Γιατί να το κάνει άλλωστε; Όμως καλοσυνάτο και ευγενικό καθώς ήταν, του έπιασε κουβέντα.

- Γεια σου! του είπε, μα δεν πήρε πίσω απάντηση.

- Γεια σου! Είπε ξανά το πουλί, μα η φωνή του γύρισε πίσω στ' αυτιά του. Δεν πειράζει, σκέφτηκε. Θα μείνω εδώ για λίγο να θαυμάσω τη θέα. Νομίζω αυτή είναι η ομορφότερη γωνιά ολόκληρης της λίμνης! Θα έρθω πάλι αύριο! Φεύγοντας χαίδεψε ασυναίσθητα με το φτερό του το λαιμό του παλικαριού...

Την επόμενη μέρα πάλι τα ίδια. Και τη μεθεπόμενη. Περνούσε ο καιρός και το πουλί ερχόταν καθημερινά στον παγερό ώμο του αγάλματος, το καλημέριζε και απολάμβανε το τοπίο. Άρχισε να νιώθει πως έβρισκε ένα όμορφο καταφύγιο εκεί στο άγαλμα. Έτσι ένα ηλιόλουστο πρωινό το πουλί πέταξε κατευθείαν στο αυτί του παλικαριού και ψιθύρισε γλυκά:

-Καλό μου άγαλμα, ακόμη κι αν εσύ δε μου μιλάς, εγώ σ' αγαπώ!

Τότε ακούστηκε ένα τρίξιμο σαν κάτι να κουνιέται. Ήταν τα χείλη του αγάλματος, που προσπαθούσαν να βγάλουν φωνή.

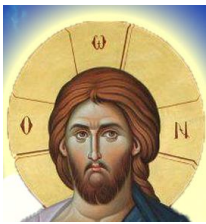
-Δεν αξίζω την αγάπη σου, κατάφερε να πει τελικά το χρυσό παλικάρι. Εγώ που με βλέπεις, ήμουν κάποτε άνθρωπος.

Όμως οι πράξεις μου ήταν γεμάτες κακία και μια μέρα έτσι όπως σκληρή ήταν η καρδιά μου, έγινε σκληρό και το υπόλοιπο σώμα μου. Αχ και να γύριζα το χρόνο πίσω! Μόνο αγάπη θα είχα στην καρδιά μου.

- Καλό μου άγαλμα, δε με νοιάζει τι έκανες εσύ. Εγώ σ' αγαπώ!
 Αυτά είπε το πουλί και κούρνιασε στις χούφτες του για να το παρηγορήσει. Τότε ένα δάκρυ καυτό κύλισε από τα μάτια του αγάλματος και σ' όλη του τη διαδρομή μέχρι να πέσει στο χώμα έφτιαξε ένα ολόχρυσο μονοπάτι πάνω στο σώμα και τα ρούχα του παλικαριού. Σε λίγο και άλλα δάκρυα έφτιαχναν το δικό τους χρυσό μονοπάτι και έπεφταν στη γη. Όμως το πιο παράξενο απ' όλα είναι πως σε λίγο άρχισε να πέφτει από τον ουρανό βροχή μόνο πάνω στο άγαλμα και πουθενά αλλού. Έτσι αυτό πλύθηκε ολόκληρο και κέρδισε τέτοια λάμψη που θα ζήλευαν οι βασιλιάδες όλης της γης. Τότε στη λίμνη που καθρέφτιζε τον ουρανό, εμφανίστηκε η φιγούρα του χρυσού παλικαριού που έγινε πια «ουρανοπολίτης».

- ίχως αυτά είναι φτωχή η μετάνοιά μας.
- ρκούν μερικά για να καθαρίσουν την ψυχή μας.
- ροκοδίλεια δεν τα δέχεται ο Θεός.
- ίχνει άφθονα όποιος μετανιώνει ειλικρινά.
- ποφέρει η ψυχή για τις αμαρτίες και εκδηλώνει με αυτά τη θλίψη της .
- ποτελούν την εκδήλωση της μετάνοιάς μας, δεν είναι όμως προϋπόθεση.

Τα σύννεφα στον ουρανό συνήθως διαλύονται μετά τη βροχή.

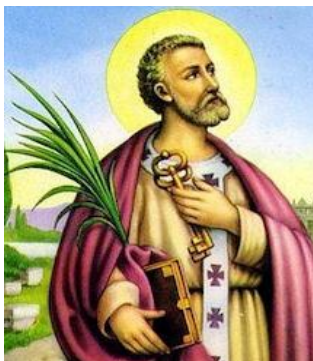

Έτσι και τα σύννεφα που υπάρχουν ανάμεσα σε μας και το Χριστό εξαιτίας των αμαρτιών μας, διαλύονται στη στιγμή με τα δάκρυα της μετάνοιάς μας!

Όμως δεν αρκεί να κλαίει κανείς για τις αμαρτίες του. Θα τις εξαφανίσει μόνο με την **εξομολόγηση!**

Για κάποιο πρόσωπο της Αγίας γραφής ένα ζώο στάθηκε αφορμή να χύσει πολλά δάκρυα μετάνοιας. Ποιος είναι αυτός και ποιο το ζώο; Ζωγράφισέ το!

Ψάξε να βρεις την υπόλοιπη φράση μέσα στο ευαγγέλιο του Λουκά, στο κεφ. 22, στους στίχους 31-34:

«..... , σου λέω ότι πριν λαλήσει σήμερα ο , τρεις φορές θα αρνηθείς ότι με ξέρεις».

Πάμε να ανέβουμε ένα ακόμη σκαλοπάτι στη σκάλα που οδηγεί στον ουρανό!

*Διάβασε τον παρακάτω διάλογο και αναζήτησε την υπόλοιπη ιστορία στο βιβλίο του Θεού, την **Αγία Γραφή**. Θα τη βρεις στο ευαγγέλιο του Ματθαίου, στο κεφάλαιο 18, στους στίχους 23-35.

- Έλα εδώ! Σε τσάκωσα τώρα και δεν μπορείς να μου ξεφύγεις!
- Δώσε μου μόνο λίγο χρόνο και θα σου επιστρέψω τα χρήματα που σου χρωστώ μέχρι την τελευταία δεκάρα!
- Δεν ακούω τίποτα. Πάμε στη φυλακή τώρα!!!

*Έχοντας διαβάσει ολόκληρη την ιστορία, μπορείς να εξηγήσεις τι νόημα μπορεί να έχει η παρακάτω φράση του Αγίου Τύχωνα;
«Τις αμαρτίες που βλέπουμε στους άλλους τις έχουμε κι εμείς».

Κι εμείς λοιπόν μοιάζουμε στον άσπλαχνο δούλο! Τι πρέπει να μάθουμε να κάνουμε; Να ώστε να συγχωρεί και ο Θεός τα δικά μας λάθη!

Βρήκες την επόμενη **αδερφή** της μετάνοιας που είναι η Σ_____.

*Στο Πάτερ ημών ζητούμε από το Θεό να μας συγχωρέσει επειδή κι εμείς συγχωρούμε τους άλλους... Λέμε την αλήθεια στο Χριστό; Ή του λέμε μια ψεύτικη προσευχή; Να υπογραμμίσεις το σημείο που μιλά για τη συγχώρεση στην προσευχή που μας δίδαξε ο ίδιος ο Χριστός, στο «Πάτερ ημών».

ΠΡΟΣΕΥΧΗ- ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

Πάτερ ημών
ο εν τοις ουρανοίς,
Αγιασθήτω το όνομα Σου.
Ελθέτω η βασιλεία Σου.
Γενηθήτω το θέλημα Σου,
ως εν ουρανών και επί της γης.
Τον άρτον ημών τον επιούσιον
δος ημίν σήμερα.
Και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών,
ως και ημείς
αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών.
Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν,
αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.
Αμήν.

Πατέρα μας
που βρίσκεσαι στους ουραμούς
ας αγιασθεί το Όνομά Σου
ας έρθει η βασιλεία Σου
ας γίνει το θέλημά Σου
όπως στον ουρανό έτσι και στη γη.
Το ψωμί μας το καθημερινό
δώσε μας σήμερα
και άφυσέ μας τα χρέη μας
όπως κι εμείς
αφήνομε τους χρεώστες μας
και μη μας βάλεις σε δοκιμασία
αλλά απομάκρυνέ μας από το κακό.
Αληθινά.

Και όπως τονίζει ο Απόστολος Παύλος:

«Να μη δύνει ο ήλιος και εσείς να παραμένετε μαλωμένοι με το γείτονά σας».

Το σακί.

Ήταν μια φορά ένας σοφός δάσκαλος που ήθελε να διδάξει τους μαθητές του την αξία της συγχώρεσης.

Έτσι κάποια μέρα είπε στους μαθητές του να φέρουν στο σχολείο μια σακούλα και ένα σακί με πατάτες.

Όλοι απόρησαν, μα υπάκουσαν στο θέλημα του δασκάλου τους. Τότε τους είπε με σοβαρότητα:

-Κάθε φορά που αποφασίζετε να μη συγχωρέσετε κάποιον, να παίρνετε μια πατάτα, να γράφετε πάνω της το όνομα εκείνου και την ημερομηνία και να τη βάζετε μέσα στη σακούλα. Θα πρέπει όμως να την κουβαλάτε πάντα μαζί όπου και να πάτε.

Δεν πέρασε καιρός και μερικές σακούλες έγιναν αρκετά βαριές. Και μάλιστα κάποιες πατάτες άρχισαν να σαπίζουν.

Πώς να ξεφορτωθείς τέτοιο φορτίο; Τότε καταλαβαίνεις πως όταν συγχωρείς τον άλλο δεν κάνεις δώρο μόνο σε εκείνον, αλλά και στον εαυτό σου. Απαλλάσσεσαι από ένα περιττό βάρος.

Την επόμενη φορά λοιπόν που θα σκεφτείς πόσο δύσκολο είναι να συγχωρέσεις κάποιον θυμίσου:

«Δεν είναι ήδη αρκετά βαριά η σακούλα μου»;

(Από το διαδίκτυο)

Πάμε τώρα να φτιάξουμε με απλά υλικά το δικό μας... «μπογαλάκι» με τις πατάτες!

Υλικά:

Σπάγκος
Καφέ κανσόν χαρτόνι
Μαρκαδόρος
Κομμάτι κανέλας

Εκτέλεση:

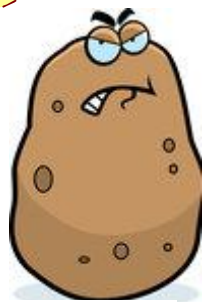
*Κόβουμε το χαρτόνι σε σχήμα πατάτας. Φτιάχνουμε τόσες πατάτες όσες είναι και αυτοί που μας έχουν βλάψει με κάποιο τρόπο, αλλά αρνηθήκαμε να τους συγχωρέσουμε.

*Γράφουμε πάνω της με το μαρκαδόρο το όνομά του.

*Κάνουμε μια μικρή τρύπα με μολύβι στην άκρη της κάθε πατάτας για να περάσει ένα κομμάτι σπάγγου. Κάνουμε κόμπο.

*Με την άλλη άκρη του σπάγκου κρεμάμε την πατάτα μας από το ξυλάκι κανέλας. Μπορούμε πίσω από την κανέλα να έχουμε βάλει γαντζάκι για να κρεμάσουμε τη χειροτεχνία μας στον τοίχο.

Αν αποφασίσουμε να συγχωρούμε, τότε κάθε φορά θα αφαιρούμε και μια πατάτα, μέχρι να μείνει σκέτη η κανέλα. Ας το ευχηθούμε!!!

Τραγούδησε με τους φίλους σου ένα τραγούδι για την αξία της συγχώρεσης... και μάθε να συγχωράς... 70 φορές 7!!!

70 φορές 7

ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΦΤΑ
ΑΝΤΕΧΕΙ Η ΚΑΡΔΙΑ
ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ; ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ;

ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΑΙΔΙΑ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΑ
ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ; ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ;

50; ΟΧΙ! 60; ΟΥΤΕ!
70; ΝΑΙ!!!!!!

70 ΦΟΡΕΣ 7
Η ΚΑΡΔΙΑ ΘΑ ΣΥΓΧΩΡΑΕΙ
70 ΦΟΡΕΣ 7
ΑΜΑ ΘΕΛΕΙ Ν' ΑΓΑΠΑ.
70 ΦΟΡΕΣ 7
ΣΒΗΝΕΙ Ο, ΤΙ ΤΗΝ ΠΟΝΑΕΙ
70 ΦΟΡΕΣ 7
ΓΙΑΤΙ ΞΕΡΕΙ Ν' ΑΓΑΠΑ

ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΦΤΑ
ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΚΑΒΓΑ
ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ; ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ;

ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΑΙΔΙΑ
Η ΦΙΛΙΑ ΘΑ ΝΙΚΑ
ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ; ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ;

50; ΟΧΙ! 60; ΟΥΤΕ!
70; ΝΑΙ!!!!!!

«Είμαι ταπεινός» σημαίνει:

«Είμαι σεμνός και δε με νοιάζει να είμαι εγώ πάντα πρώτος από τους άλλους νομίζοντας ότι μόνο εγώ είμαι ο καλύτερος. Δε μου αρέσει να προβάλλω τον εαυτό μου και να κάνω επίδειξη για όποιες επιτυχίες μου».

Διάβασε τις παρακάτω 2 ιστορίες. Ποια από αυτές ταιριάζει με τη σπουδαία αρετή της **ταπεινότητας**; Είναι η επόμενη αδερφή της μετάνοιας!

1. «Κάποτε ήταν ένας καλεσμένος σε γάμο και ύστερα στο τραπέζι.

Δεν ήταν συγγενής ούτε στενός φίλος. Παρόλα αυτά ήταν καλεσμένος! Έτσι χαρούμενος όπως ήταν για αυτή την πρόσκληση, μπήκε στο κέντρο και κάθισε στις πρώτες θέσεις. Σε λίγο γέμισαν σχεδόν όλες οι άδειες καρέκλες... Όμως κάποια στιγμή ήρθε και ο γαμπρός:

- Φίλε, λυπάμαι, αλλά θα πρέπει να σηκωθείς. Εδώ κάθονται μόνο οι συγγενείς!

Τότε ντροπιασμένος αναζήτησε αλλού καρέκλα, αλλά ήταν όλες γεμάτες. Μόνο μία είχε μείνει στο τέλος και πιο μακριά απ' όλους...»

2. «Κάποτε ήταν ένας καλεσμένος σε γάμο και ύστερα στο τραπέζι.

Δεν ήταν συγγενής ούτε στενός φίλος. Παρόλα αυτά ήταν καλεσμένος! Γεμάτος χαρά πήγε στη δεξίωση και κάθισε στις τελευταίες θέσεις. Ήταν πολύ χαρούμενος για την τιμή που του έγινε να τον καλέσουν και δεν τον ένοιαζε να καθίσει κάπου καλύτερα. Τις ίδιες ευχές θα έδινε από την καρδιά του, όπου και να καθόταν. Ένωθε τυχερός!

Σε λίγο γέμισαν σχεδόν όλες οι άδειες καρέκλες... Όμως κάποια στιγμή ήρθε και ο γαμπρός:

- Φίλε, η θέση αυτή δεν είναι για σένα! Έλα μαζί μου, να καθίσεις με τους πιο καλούς μου φίλους!

Τότε σηκώθηκε και ακολούθησε το γαμπρό. Από πίσω βρέθηκε ξαφνικά μπροστά!»

Η σωστή απάντηση είναι η 2^η ιστορία. Όπως μας λέει ο ίδιος ο Χριστός, αυτοί που ζητούν εγωιστικά τα πρωτεία θα βρεθούν τελευταίοι. Αντίθετα αν είμαστε ταπεινοί θα έχουμε κέρδος σε αυτή, αλλά και στην άλλη ζωή, στη Βασιλεία του Θεού !!

Ελάτε να γνωρίσουμε άλλη μια από τις αδερφές της μετάνοιας. Αυτή είναι η

Προσευχή.

Όποιος μετανιώνει διορθώνει!

Όμως είδαμε ότι δεν είναι και πολύ εύκολο αυτό.

Σε αυτή τη προσπάθεια μας βοηθά πολύ η Προσευχή, το «μπαστούνάκι» της μετάνοιας, που ζεσταίνει την καρδιά και μας φέρνει πιο κοντά στο Θεό και την ενάρετη ζωή!

Ο Ευθύμης παίζει μπάλα με τους φίλους του στην άκρη του χωριού, εκεί που ξεκινά το δασάκι στο λόφο του προφήτη Ηλία. Το παιχνίδι έχει αρχίσει από νωρίς το απόγευμα και τα μέτωπα είναι εδώ και ώρα φλογισμένα. Σιγά-σιγά τα γόνατα λυγίζουν από την κούραση και η δίψα επιβάλλει διάλειμμα.

- Πάμε για νερό στου Αϊ-Λια! Λέει με φωνή σχεδόν σβησμένη ο Ευθύμης στους υπόλοιπους της παρέας και όλοι μαζί σα μεθυσμένο μελίτσι παίρνουν ν' ανηφορίζουν για το μικρό ξωκλήσι, διασχίζοντας το πέτρινο φιδωτό μονοπάτι.

Ξαφνικά όμως ένας ήχος τους σταματά. Είναι η καμπάνα του Αϊ-Λια.

- Πάμε να δούμε! Απ' ότι φαίνεται δεν είμαστε μόνοι μας, λέει με ξαναμμένη φαντασία ο Θανάσης.

Τα παιδιά φτάνοντας βλέπουν την πόρτα από το εκκλησάκι ανοιχτή. Δίπλα η βρυσούλα με το γάργαρο νερό τους περιμένει. Τρέχουν να σβήσουν τη δίψα τους κι αμέσως μετά όλοι στριμώχνονται στη μικρή είσοδο του ναού...

Ο παπα-Γιάννης, ο ιερέας του χωριού, σήμανε εσπερινό. Βρισκόταν στη μέση της «ωραίας πύλης» και έψελνε: «Φως ιλαρόν...». Στο χέρι τα παιδιά τον βλέπουν να κρατά θυμιατό και ένα αρωματισμένο σύννεφο έχει απλωθεί στο χώρο. Οι ακτίνες του ήλιου, που εκείνη την ώρα γέρνει στη δύση του, έχουν τρυπώσει στο ναό μέσα από τα χρωματιστά τζαμάκια, φτιάχνοντας φωτεινά ουράνια τόξα.

Ο παπα-Γιάννης βλέποντας τα παιδιά τα κάνει νόημα να περάσουν. Κι αυτά παίρνουν θάρρος και μπαίνουν πιο μέσα. Όλοι οι φίλοι ανάβουν από ένα κερί στο μικρό μανουάλι δίπλα στην είσοδο. Ύστερα σπεύδουν να γεμίσουν τα λιγοστά καθίσματα του ναού και στρέφουν την προσοχή τους στο Χριστό στο τέμπλο. Η γλυκιά του μορφή φωτίζεται από το καντήλι που κρέμεται μπροστά στην εικόνα και η ματιά του ευθύς ζωντανεύει και

τρυπώνει, λες, στα κατάβαθα κάθε ψυχής που την αντικρίζει, σα να τη μαγνητίζει και να συνομιλά μαζί της μυστικά...

Τι γλυκιά τούτη η στιγμή! Να μην τελειώνει ποτέ! Σκεφτόταν τα παιδιά με μια ψυχή.

Είναι η ώρα που η καρδιά θερμαίνεται και μια καινούρια αγάπη ξεφυτρώνει από μέσα: στον Κύριο Ιησού Χριστό!

Είναι η ώρα της προσευχής, η ώρα που παίρνεις άγιες αποφάσεις και τη δύναμη να τις τηρήσεις.

«Πάντα μαζί σου, Θεέ μου, Πατέρα μου, δημιουργέ μου.

Κύριε οδήγησέ με στο καλό και φώτισέ με.

Μακριά από λάθη κι όλα τα κακά μου πάθη».

Τέτοια λόγια φέρνουν στο νου τους οι φίλοι χωρίς να χρειαστεί να πουν τίποτε μεταξύ τους. Τα λένε όλα στο Χριστό.

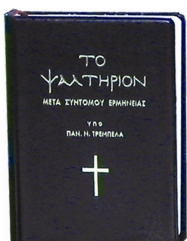
Σε λίγο ακούγεται το «Δι' ευχών...». Ώρα να κλείσει το εκκλησάκι του Αϊ-Λια μιας και ήδη σουρούπωσε. Κατηφορίζουν πλέον όλοι μαζί με τον καλό παππούλη πίσω στο χωριό.

Μια μυστική συνάντηση επιτελέστηκε αυτό το απόγευμα στο ξωκλήσι του προφήτη Ηλία, την οποία τα παιδιά θα θυμούνται για καιρό....

1. Διαβάζοντας την ιστορία βλέπουμε ότι η προσευχή έχει τα καλά της «σύνεργα», δηλαδή τα αντικείμενα που τη βοηθούν να γίνει πιο σωστά.

Ξέρεις ποια είναι αυτά;

Από τις παρακάτω εικόνες να κυκλώσεις μόνο αυτές που έχουν σχέση με την προσευχή!

2. Στην εικόνα βρες τρία ακόμη σύνεργα της προσευχής.

3. Είναι όμως και κάτι ακόμη, το πιο σημαντικό! Χωρίς αυτό μάλιστα ολόκληρη η προσευχή μας είναι άχρηστη!!

Ξέρεις ποιο είναι; Η Κ _____ μας!!!

Στη διάρκεια της μέρας

βρίσκουμε χρόνο για λίγη προσευχή

ή πάντα υπάρχει κάτι άλλο πιο

«σημαντικό» να κάνουμε;

Να κυκλώσεις αυτό που ταιριάζει στη δική σου καθημερινότητα.

4. Τι λέμε συνήθως στην προσευχή μας:

Η προσευχή μας συνήθως ξεκινάει από 3 λέξεις:

Θεέ μου

- σε ευχαριστώ...

- σε παρακαλώ...

- συγγνώμη...

Όταν ο Χριστός ξεκίνησε τη διδασκαλία και το έργο του, πολλοί ήταν αυτοί που Του πλησίασαν με κάποιο σκοπό. Οι περισσότεροι ήταν αυτοί που ζητούσαν κάτι, όμως ακόμη λιγότεροι ήταν αυτοί που ευχαριστούσαν για κάποια ευεργεσία. Σίγουρα όμως και το συγγνώμη δεν ήταν μια εύκολη λέξη. Ας γυρίσουμε το χρόνο πίσω κι ας μελετήσουμε την Αγία Γραφή...

Η Θεραπεία των 10 λεπρών

Καθώς ο Ιησούς έμπαινε σε ένα χωριό τον συνάντησαν 10 λεπροί. Στάθηκαν από μακριά και του φώναζαν δυνατά:
«Ιησού, αφέντη, ελέησέ μας!»
Βλέποντάς τους Εκείνος τους είπε:
«Πηγαίnete να σας εξετάσουν οι ιερείς!»
Και καθώς πήγαιναν καθαρίστηκαν από τη λέπρα. Ένας από αυτούς όταν είδε ότι θεραπεύτηκε, γύρισε δοξάζοντας με δυνατή φωνή το Θεό, έπεσε στα πόδια του Ιησού και τον ευχαριστούσε. Κι αυτός ήταν Σαμαρείτης. Τότε ο Ιησούς είπε: «**Δε θεραπεύτηκαν και οι δέκα; Οι άλλοι εννιά πού είναι; Κανένας δε βρέθηκε να γυρίσει να δοξάσει το Θεό παρά μόνο τούτος εδώ ο αλλοεθνής;**» Και σ' αυτόν είπε: «Πήγαινε στο καλό. Η πίστη σου σε έσωσε.»

Μπορείς να βάλεις σε κάθε ένα από τα παραπάνω περιστατικά του Ευαγγελίου τις λέξεις που ταιριάζουν στα λόγια των ανθρώπων που συναντούν το Χριστό; (ευχαριστώ, παρακαλώ και συγγνώμη)

Θεραπείες στη Γεννησαρέτ

Αφού διασχίσανε τη λίμνη, ήρθαν στην περιοχή της Γεννησαρέτ. Όταν αντιλήφθηκαν οι κάτοικοι της περιοχής την παρουσία του Ιησού ειδοποίησαν όλα τα περίχωρα και του έφεραν όλους τους αρρώστους. Και τον παρακαλούσαν ν' αγγίξουν μόνο την άκρη από το ρούχο του. Κι όσοι την άγγιζαν γιατρεύονταν.

Η σταύρωση του Ιησού

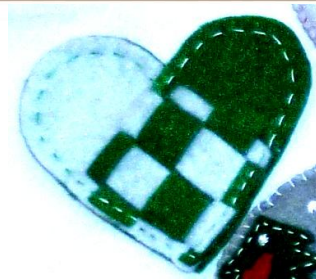
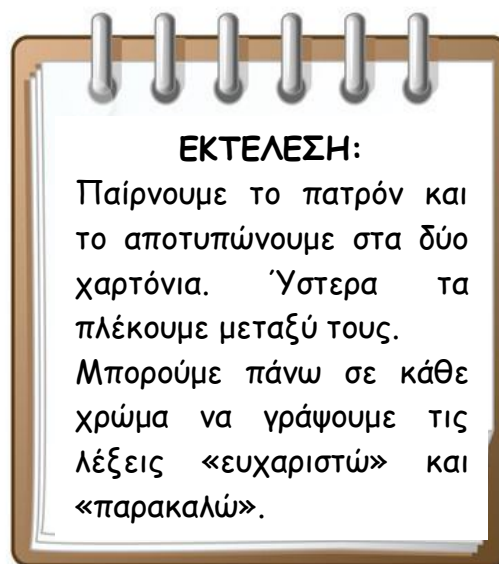
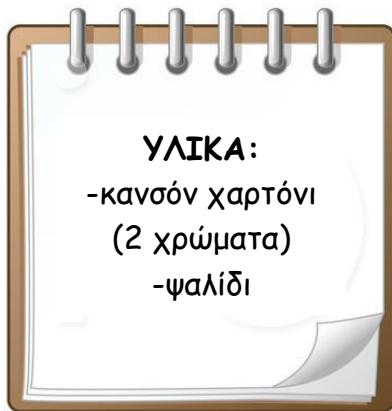
...Ένας από τους κακούργους που ήταν κρεμασμένος στο σταυρό τον βλασφημούσε... Ο άλλος στράφηκε σ' αυτόν, τον επιτίμησε και του είπε: «...Εμείς βέβαια δίκαια τιμωρούμαστε γι' αυτά που κάναμε. Αυτός όμως δεν έκανε κανένα κακό». Και στον Ιησού έλεγε: «Θυμήσου με, Κύριε, όταν έρθεις στη Βασιλεία σου». Ο Ιησούς του απάντησε: «Σε βεβαιώνω πως σήμερα κιόλας θα είσαι μαζί μου στον Παράδεισο.»

5. Έλα να φτιάξουμε μια μεγάλη καρδιά από χαρτάκια με προσευχούλες που ξεκινούν με μια από τις παραπάνω λέξεις κάθε φορά.

Όσο περισσότερες είναι οι προσευχές, τόσο μεγαλύτερη θα είναι και η καρδιά που θα σχηματίσεις!

6. Ώρα για χειροτεχνία!

7. Πότε είναι ώρα για προσευχή; Παρατήρησε τους πίνακες με τις λεζάντες τους και ζωγράφισε μια δική σου αφορμή για προσευχή! Βάλε και τίτλο.

Ζευγάρι γεωργών διακόπτει την εργασία για να προσευχηθεί με τον ήχο της καμπάνας του εσπερινού.

*«Τα λόγια χτυπάνε στ' αυτιά, η προσευχή χτυπάει στην καρδιά»
δίδασκε ο όσιος Πορφύριος. Πάνω απ' όλα προσευχή. «Όλα απ' την προσευχή, τη σιωπή και την αγάπη γίνονται»*

Προσευχή πριν από το γεύμα

Ικεσία σε δύσκολη στιγμή της ζωής.

Προσευχή στην εκκλησία

Blank space for drawing and writing.

.....
.....

Ήξερες ότι...

Οι μοναχοί και οι μοναχές **προσεύχονται** σε κάθε τους ανάσα, σε κάθε χτύπο της καρδιάς τους!
Ξέρεις τι λένε;

«Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησέ με τον αματωλό»

«Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησέ με την αματωλή»

Γι' αυτό η προσευχή αυτή λέγεται και «**καρδιακή προσευχή**»!

Μπορούμε κι εμείς να τη λέμε κρατώντας στο χέρι ένα μικρό κομποσκοινάκι!

Θέλεις να δοκιμάσεις;

Μπορείς με την προσευχή σου να «κατεβάσεις» όλο τον ουρανό κοντά σου.

Η προσευχή αυτή συχνά συνοδεύεται και από «**μετάνοιες**». Τη λέμε καθώς γονατίζουμε και κάνουμε το σταυρό μας, ζητώντας από το Θεό να συγχωρήσει τις αμαρτίες μας και να μας βοηθήσει να μην επαναλάβουμε τα λάθη μας.

8. Ξεκινώ το δρόμο μου για το εκκλησάκι στον
απέναντι λόφο. Τι φοράω στο λαιμό;.....
Τι φοράω στο χέρι;.....
Ποια προσευχή ψιθυρίζω με τα χείλη μου;
.....

9. Ώρα για το τραγούδι της προσευχής...

Το κομποσκοίνι

Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με

Κόμπο-κόμπο με κομποσκοίνι
η ευχή νεράκι θα γίνει
κόμπο-κόμπο κατεβαίνει
στην καρδιά και πια δε βγαίνει

Κόμπο-κόμπο με κομποσκοίνι
η ευχή δεντράκι θα γίνει
κόμπο-κόμπο θα φουντώνει
και κλαδιά γερά θ' απλώνει.

Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με

Κόμπο-κόμπο με κομποσκοίνι
Η ευχή αγιάζι θα γίνει
Κόμπο-κόμπο να σκεπάσει
με αγάπη όλη την πλάση

Κόμπο-κόμπο με κομποσκοίνι
Η ευχή ύμνος θα γίνει
Κόμπο-κόμπο να δοξάζει
Το θεό που την αγιάζει.

Κύριε Ιησού χριστέ ελέησόν με

Κόμπο-κόμπο με κομποσκοίνι
Στην ευχή όποιος θα μείνει
Κόμπο κόμπο ανεβαίνει
Στον παράδεισο και μπαίνει!

10. Τώρα που γνωρίζεις πώς πρέπει να προσευχόμαστε, απάντησε στα παρακάτω!

Ποια παραβολή σου θυμίζουν τα παρακάτω λόγια; Ξέρεις ποιοι τα είπαν;

ΛΟΥΚΑ 18:9-14

1. Θεέ μου σε ευχαριστώ που εγώ δεν είμαι σαν τους άλλους ανθρώπους... Εγώ νηστεύω 2 φορές τη βδομάδα και δίνω στο ναό το ένα δέκατο από τα εισοδήματά μου.

2. Θεέ μου, σπλαχνίσου με τον αμαρτωλό.

Είναι η γνωστή παραβολή του

Τα πρώτα λόγια είπε

Τα δεύτερα λόγια είπε

Στην εικόνα ποιος είναι ο Τελώνης και ποιος ο Φαρισαίος της γνωστής παραβολής; Εμείς πώς πρέπει να στεκόμαστε όταν προσευχόμαστε;

***Ο Φαρισαίος**

***Ο αμαρτωλός, αλλά ταπεινός Τελώνης.**

Ο θεός προτιμά την προσευχή του

Ελάτε να γνωρίσουμε την τελευταία από τις αδερφές της μετάνοιας. Αυτή είναι η **Ελεημοσύνη**.

Take the Fair Face of Woman (also known as Fairy Queen) was painted by **Sophie Anderson** in circa 1880.

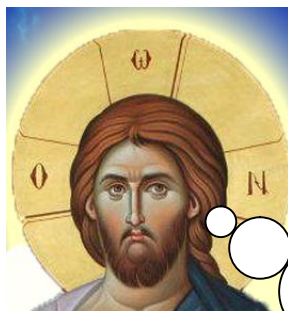
Το νόμισμα της καλοσύνης!!!

Κάποτε ο γνωστός συγγραφέας Ντοστογιέφσκι βγήκε στον απογευματινό του περίπατο.

Ενώ η ημέρα έφθανε στο σούρουπο ένας ζητιάνος άπλωσε το χέρι του και ζητούσε βοήθεια. Ο Ντοστογιέφσκι ψάχνει τις τσέπες του να βρει κανένα κέρμα, αλλά δεν βρίσκει τίποτα. Ψάχνει το ρολόι του να το προσφέρει, αλλά και εκείνο το είχε ξεχασμένο στο σπίτι του.

Ο μεγάλος συγγραφέας κοκκίνισε λίγο στο πρόσωπο και πάνω στην αμηχανία του έσκυψε, φίλησε το χέρι του τυφλού και ψιθύρισε: «Συγχώρα με, καλέ μου άνθρωπε, γιατί αυτή τη στιγμή δεν έχω τίποτα να σου προσφέρω»!

Και ο γέρο ζητιάνος απαντά: «Ευχαριστώ πολύ. Το πήρα! Αυτό που μου έδωσες δεν μπορούσα να το βρω αλλού. Το νόμισμα της καλοσύνης σπάνια το βρίσκω..»

Να θυμάσαι ότι εγώ βρίσκομαι πίσω από το πρόσωπο κάθε φτωχού που ελεείς. Το κάνεις για Εμένα!

*Δώσε ψωμί και πάρε παράδεισο.
Δώσε μικρά και πάρε μεγάλα.
Δώσε θνητά και πάρε αθάνατα.
Λύτρο της ψυχής είναι η ελεημοσύνη.*

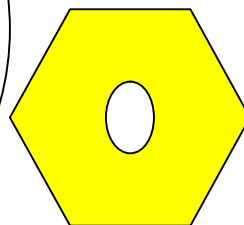
Αγ. Ιω. Χρυσόστομος

Παιδιά, σίγουρα δεν πρόκειται για αληθινό νόμισμα «η καλοσύνη», αλλά είναι η πρόθεση της καρδιάς μας να κάνει το καλό. Η «καλοσύνη» είναι ένα χαμόγελο, λίγη στοργή, ένα χάδι, ένας καλός λόγος εκεί που υπάρχει ανάγκη.

**Ελάτε να δώσουμε μορφή
στο νόμισμα της «καλοσύνης»!**

Οδηγίες

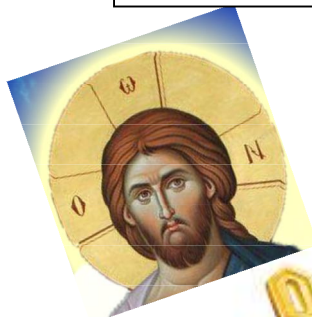
Παίρνω πυλό και με πλάστη τον απλώνω. Δίνω μορφή στο νόμισμα με κουπ πατ ένα σχήμα της αρεσκείας μου ή με καλούπι ένα μικρό ποτηράκι ούζου. Αν θέλω κάνω μία τρύπα στη μέση με μολύβι και χαράζω τη λέξη «καλοσύνη» ή μία άλλη που έχει σχέση, π.χ.: «αγάπη», «προσφορά», «φιλί», «χάδι», «χαμόγελο». Μόλις στεγνώσει χρωματίζω με τέμπερα.

Ιδέα!

Μπορώ να φτιάξω περισσότερα νομίσματα, να τα βάλω σε ένα κουτί από μπισκότα και να τα δώσω σε κάποιον μεγάλο να τα φυλάξει. Κάθε φορά που λέω ή κάνω κάτι καλό από την καρδιά μου θα βγάζει ένα νόμισμα από το «σεντούκι» και θα μου το δίνει. Όμως προσοχή: Ποτέ δεν κάνουμε κάτι καλό για να πάρουμε αντάλλαγμα, αλλά επειδή θέλουμε να δώσουμε σε κάποιον χαρά!

Δίνοντας χαρά παίρνουμε κι εμείς χαρά!

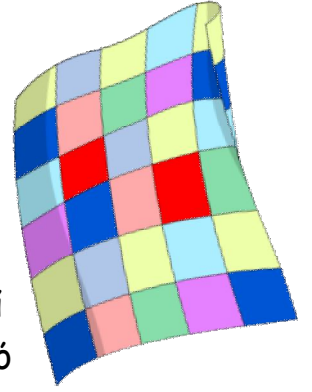

χαμόγελο

φροντίδα
αγάπη

καλά λόγια

Το πάπλωμα του Πατριάρχη!!!

Κάποτε υπήρχε ένας Πατριάρχης πολύ ταπεινός και ελεήμονας. Δεν κρατούσε ποτέ τίποτε για τον εαυτό του και ότι του έδιναν το μοίραζε στους φτωχούς. Δεν άντεχε στη σκέψη ότι αυτός τα είχε όλα, ενώ άλλοι μπορεί να μην έχουν ούτε ένα κομμάτι ψωμί. Γι' αυτό το δωμάτιό του ήταν πάντα σχεδόν άδειο και το ράσο του ήταν παλιό και τριμμένο.

Μια μέρα ένας άρχοντας είδε ότι το στρώμα του Αγίου ήταν σχεδόν άχρηστο και σκισμένο και έτσι του πήγε ένα ακριβό πάπλωμα. Ο Άγιος το δέχτηκε και το ίδιο βράδυ σκεπάστηκε με αυτό. Πώς όμως να κλείσει μάτι! Με το μυαλό του σκεφτόταν όλους εκείνους τους φτωχούς της πόλης του που θα πάγωναν τη νύχτα από το κρύο.

Έτσι το επόμενο πρωί έστειλε άνθρωπο στην αγορά να πουλήσει το ακριβό εκείνο πάπλωμα και τα χρήματα να τα δώσει όλα στους φτωχούς. Πράγματι με αυτά τα χρήματα έντυσε περίπου εκατό φτωχούς! Όμως από σύμπτωση την ίδια μέρα πέρασε πάλι από τον ίδιο έμπορο ο πλούσιος και είδε κρεμασμένο το πάπλωμα. Αφού του εξήγησε ο πωλητής τι έγινε, αγόρασε για δεύτερη φορά ο πλούσιος το πάπλωμα και το πήγε στον Πατριάρχη παρακαλώντας τον να το κρατήσει.

Εκείνος αφού τον ευχαρίστησε έστειλε πάλι άνθρωπο στην αγορά να πουλήσει το πάπλωμα και τα χρήματα να τα δώσει πάλι σε φτωχούς. Ο πλούσιος όμως είδε και πάλι το πάπλωμα και για τρίτη φορά το αγόρασε και το πήγε στον Πατριάρχη. Αυτό έγινε πολλές φορές, ώσπου μια φορά είπε ο Πατριάρχης στον καλό εκείνο πλούσιο:

«Για να δούμε,
ποιος από τους δυο θα κουραστεί πρώτος,
εγώ να το πουλώ ή εσύ να το αγοράζεις;»

Έτσι με το πολύτιμο πάπλωμα βοήθησε και ο πλούσιος τον Πατριάρχη να ντύσει πάρα πολλούς φτωχούς...

Παιδιά, αφού διαβάσατε την ιστορία, ελάτε τώρα να παίξουμε θέατρο!

Θα βοηθήσει η αριθμογραμμή που μπορείτε να φτιάξετε και μόνοι σας στο πάτωμα, εκτυπώνοντας πίσω από κάθε χαρτί-αριθμό τις οδηγίες που δίνονται στις επόμενες σελίδες.

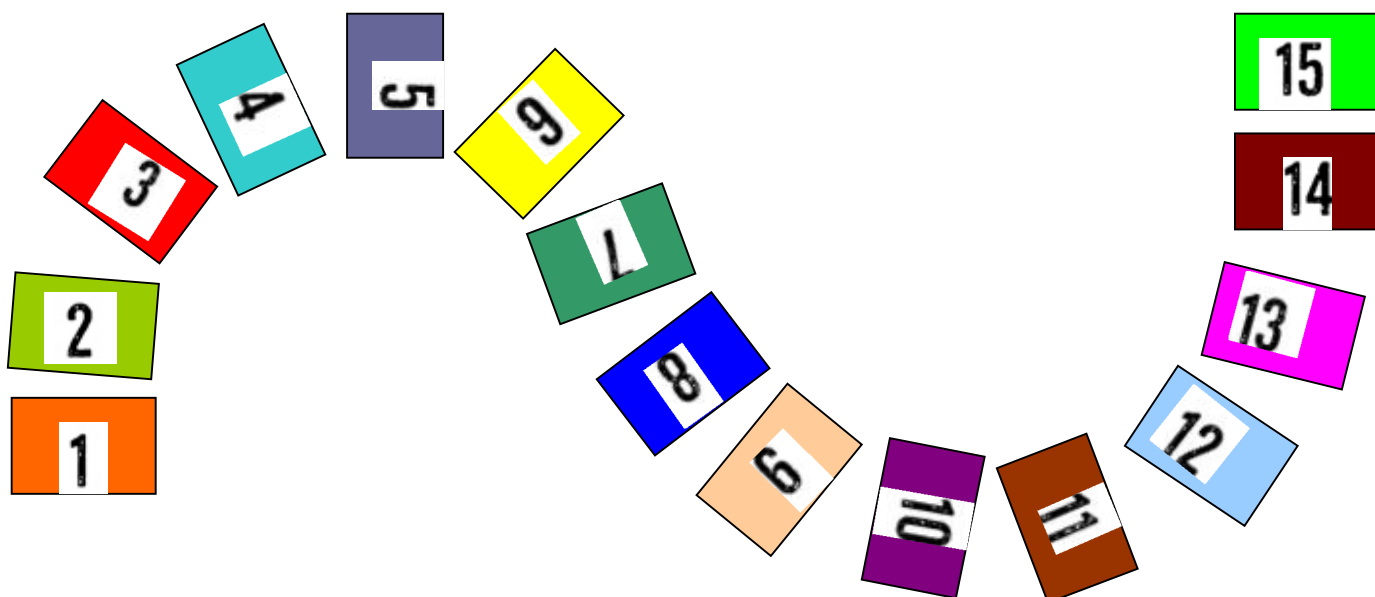
Δηλαδή ολόκληρη η ιστορία βρίσκεται βήμα-βήμα στην αριθμογραμμή. Ορίζουμε ένα παιδί που θα βρίσκεται συνέχεια πάνω της και κάθε φορά θα προχωράει μόνο ένα βήμα-αριθμό.

Μόλις πατήσει για παράδειγμα το νούμερο 1 θα σηκώσει το χαρτί και θα το γυρίσει πίσω να δει τι γράφει (δες στην επόμενη σελίδα τον αριθμό 1). Τα πρόσωπα που αναφέρει θα κάνουν αναπαράσταση μόνο αυτό το αρχικό τμήμα της ιστορίας μας.

Ύστερα θα πάμε στο 2 και θα πράξουμε ομοίως...

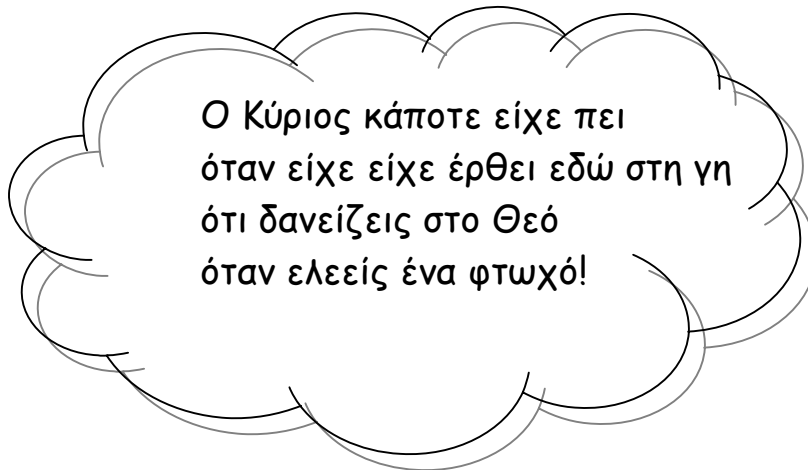
ΠΡΟΣΩΠΑ
1. Πατριάρχης
2. Διάκονος
3. Πλούσιος
4. Πωλητής
5. Άγγελος
6. (Οι λοιποί) φτωχοί
7. Παιδί που βαδίζει ένα ένα τα βήματα στην αριθμογραμμή

ΥΛΙΚΑ
1. πάπλωμα
2. σεντούκι
3. νομίσματα
4. πουγκί
5. φτερά αγγέλου
6. Cd τραγουδι «χαρά στα μάτια»
7. γκοφρέ για τα ρούχα-χιτώνες

Τα λόγια πίσω από κάθε αριθμό της αριθμογραμμής:

1. Πλούσιος χαρίζει στον Πατριάρχη ακριβό πάπλωμα.
Ο Πατριάρχης τον ευχαριστεί.
2. Το ίδιο βράδυ χρησιμοποιεί το πολύτιμο πάπλωμα ο πατριάρχης, όμως συνέχεια στριφογυρίζει ξάγρυπνος.
Μπροστά του νομίζει ότι βλέπει φτωχά παιδιά και μεγάλους να τρέμουν από το κρύο και να τον κοιτούν.
3. Ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων, ο καλός Πατριάρχης, έστειλε τότε κρυφά άνθρωπο να πουλήσει στην αγορά το πάπλωμα και να μοιράσει τα χρήματα σε όσους τα χρειάζονται.
4. Γι' αυτό άγγελος Κυρίου αμείβει τον Πατριάρχη για την καλή του πράξη. Ο ίδιος δεν το ξέρει, αλλά ένα «νόμισμα καλοσύνης» μπαίνει στο «σεντούκι του ουρανού».

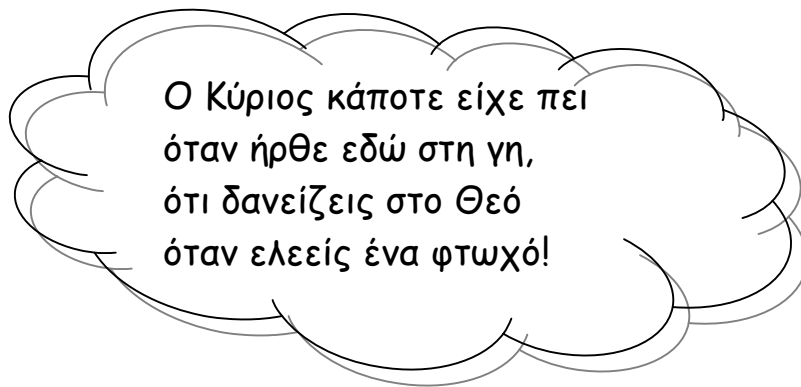

5. Ο Πατριάρχης κοιμάται τη νύχτα στο πάπλωμα δίχως σκέπασμα. Δεν έχει, αφού τα πάντα τα μοίρασε στους φτωχούς.
Στον ύπνο του έρχονται γύρω του οι φτωχοί και τον ευχαριστούν.
6. Ο πλούσιος πηγαίνει στην αγορά και βλέπει έκπληκτος το πάπλωμα εκεί που το αγόρασε.
Ο πωλητής του εξηγεί ότι το έστειλε ο Πατριάρχης.
(Στέκονται ακίνητοι χωρίς να φύγουν από τη σκηνή).
7. Ο πλούσιος δε θύμωσε που ο Πατριάρχης δεν κράτησε το δώρο του. Ξέρετε γιατί;

8. Έτσι ο πλούσιος αγοράζει δεύτερη φορά το πάπλωμα και το πηγαίνει στον Πατριάρχη για να ζεσταθεί. Εκείνος το δέχεται και ευχαριστεί.

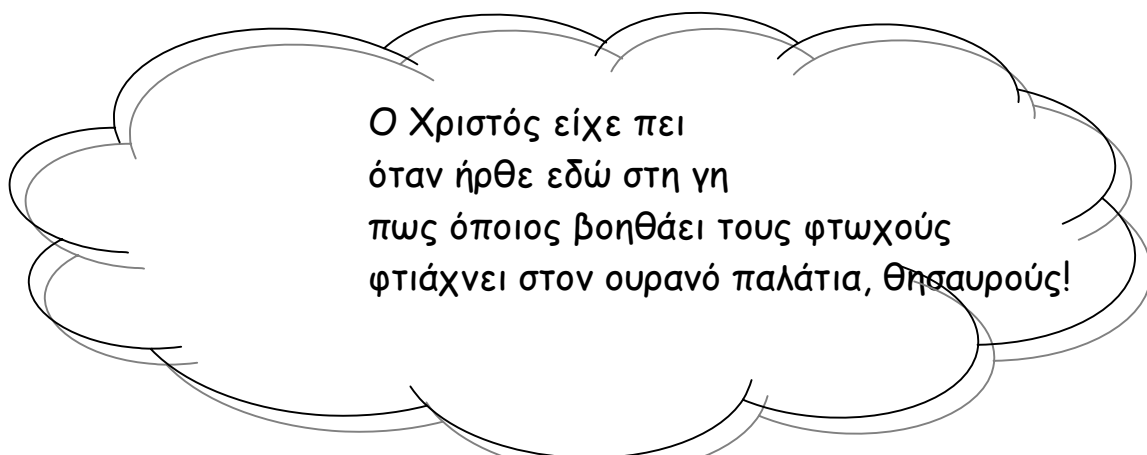
9. Ο Πατριάρχης στέλνει πάλι κάποιον να πουλήσει στην αγορά το πάπλωμα και να μοιράσει τα χρήματα σε όσους τα χρειάζονται.

10. Γί αυτό Άγγελος Κυρίου αμοίβει πάλι τον Πατριάρχη για την καλή του πράξη, χωρίς ο ίδιος να το ξέρει. Βάζει πάλι ένα «νόμισμα καλοσύνης» στο «σεντούκι του ουρανού», γιατί:

11. Ο πλούσιος πηγαίνει στην αγορά και βλέπει έκπληκτος πάλι το πάπλωμα. Έτσι το αγοράζει Τρίτη φορά και το πηγαίνει στον Πατριάρχη, ο οποίος του είπε:
«Για να δούμε,
ποιος από τους δυο θα κουραστεί πρώτος,
εγώ να το πουλώ ή εσύ να το αγοράζεις;»

12. Αφού αυτό έγινε πολλές φορές, ο πλούσιος έγινε αιτία να βοηθήσει ο Πατριάρχης πολλούς φτωχούς...

Έτσι, χωρίς να το ξέρει ο πλούσιος,

Άγγελος Κυρίου έρχεται και βάζει σε ένα πουγκί πολλά «νομίσματα αγάπης». Κλείνει το πουγκί σφιχτά και το πηγαίνει για το Θεό!

13. Παιδιά,

κι αν είχε κάνει ο πλούσιος στη ζωή του αμαρτίες,
έσβησε πολλές από αυτές με τις καλές του αγαθοεργίες!

Γι' αυτό, η μετάνοια και η ελεημοσύνη
τραβάνε σα μαγνήτη του Θεού την καλοσύνη!
Δώρα ετοιμάζει για μας στον ουρανό
και οι άγγελοι στήνουνε χαρούμενο χορό!

14. Όλοι μαζί κάνουμε κύκλο και τραγουδάμε:

«Χαρά στα μάτια που δακρύζουν για κάποιον άλλο που πονά,
γιατί τα μάτια αυτά θα δούνε του παραδείσου τα αγαθά.
Χαρά στα χέρια όπου ντύνουν παιδιά φτωχά και ορφανά,
γιατί τα χέρια αυτά θα γίνουν φτερά για να πετούν ψηλά.
Χαρά στο σπίτι που ανοίγει την πόρτα στον περαστικό, γιατί την
πόρτα αυτή ανοίγει στην Παναγιά και στο Χριστό!»

15. Πάρτε κι εσείς ένα δωράκι για να θυμάστε το καλό
παράδειγμα του πατριάρχη και του πλούσιου.
(Φωτοτυπήστε την παρακάτω εικόνα
και κολλήστε την σε αγαπημένο τετράδιο).

Ο Πατριάρχης κρύωνε τη νύχτα

φορές το πάλωμα!

για να ζεστάνει όλους

ΣΧΟΛΙΑ ΣΧΙΛΩΓΟΙ ΣΧΟΛΩΦ ΣΧΟΙ

Ο πλούσιος και το καρβέλι...

Κάποτε ζούσε ένας άρχοντας πολύ μακριά.
Τον 'λέγαν Πέτρο και είχε πέτρινη καρδιά,
χρυσάφια και κτήματα πολλά.
Αγάπη δεν είχε για κανέναν.
Φτωχό δεν είχε ελεήσει ούτε έναν...

Έτσι μια μέρα μιλούσαν μεταξύ τους οι ζητιάνοι
και παραδέχονταν πως ο άρχοντας καλό ποτέ δεν είχε κάνει.
Ένας όμως από αυτούς τόλμησε να δηλώσει
πως το χέρι τώρα θα τρέξει να απλώσει
και η ελπίδα του δε θα τον προδώσει.

Μα ξάφνου, σαν έφτασε εκεί,
άνοιξε η πόρτα στη στιγμή!
Οι δούλοι υποδέχτηκαν το αφεντικό
που στο σπίτι ήρθε βιαστικό.
Την ίδια ώρα ο ζητιάνος έκραζε με επιμονή
και ο φούρναρης άφηνε της μέρας το ψωμί.
Το αφεντικό απ' το ζητιάνο να γλιτώσει
άρπαξε ψωμί και του το πέταξε για να τον διώξει.
Βέβαια δεν το έκανε με αγάπη και στοργή,
αλλά με διάθεση κακή και οργή.

Πέρασαν από τότε λίγες μέρες
και στον ύπνο του όνειρο είδε όλο φοβέρες.
Άγγελος κατέβηκε μπροστά του
κρατώντας στα χέρια του τη ζυγαριά του.
Επάνω της ακούμπησε όλη τη ζωή του
για να δει αν θα σώσει την ψυχή του.
Έβαλε στη μια πλευρά τα λάθη
και όλα τα κακά του πάθη.
Μα τα κρίματα τόσα ήτανε πολλά
που δε χωρούσανε στη ζυγαριά!
Και από την άλλη τι καλό να βρει να βάλει
που από την κόλαση θα μπορούσε να τον βγάλει;
Μήπως έδωσε «τ' αγγέλου του νερό»;
Μήπως ένα ρούχο στο γυμνό;
Μήπως φαΐ στον πεινασμένο
και καταφύγιο στον κατατρεγμένο;
Μήπως στον άρρωστο φροντίδα

και στο φυλακισμένο την ελπίδα;
Μα πάνω που ο άγγελος έψαχνε να βρει καλό,
το καρβέλι έπεσε απ' τον ουρανό!

Κι ο πλούσιος που κοιτούσε φοβισμένος,
είδε τη ζυγαριά να αλαφρώνει αμέσως.
Όμως το καρβέλι δεν ήταν αρκετό
για να νικήσει όλο εκείνο το κακό.
Έπρεπε να κάνει κι άλλα πολλά καλά
για να σώσει την ψυχή του απ' τη φωτιά.
Τότε γλυκό αεράκι φύσηξε μέσα στην καρδιά του
και θέλησε να μοιράσει όλα τα υπάρχοντά του.

Έτσι, μόλις σηκώθηκε από το κρεβάτι,
πήρε τη ζωή με άλλο «μάτι».
Και καθώς περνούσε ο καιρός,
ο πλούσιός μας έγινε φτωχός,
ώστε στο τέλος δούλος θέλησε να γίνει
από την πολλή που έκανε ελεημοσύνη.
Για τον εαυτό του δεν τον ένοιαζε πια,
αρκεί να σκορπίζει αγάπη και παρηγοριά.
Γι' αυτό ζήτησε να τον πουλήσουν
και τα χρήματα στους φτωχούς να τα χαρίσουν!!!

Το νέο του αφεντικό έδινε συνέχεια διαταγές
και έμενε πάντα ευχαριστημένο από όλες τις δουλειές.
Έτσι όταν μια μέρα ο Πέτρος είχε γρήγορα τελειώσει,
το αφεντικό αποφάσισε να τον ελευθερώσει.
Ήξερε πως με τέτοια διαγωγή
δεν του άξιζε σα δούλος να ζει εδώ στη γη.
Τότε ήρθε ένας επισκέπτης που τον Πέτρο αναγνώρισε
και σε όλους την ιστορία του την εξιστόρησε.
Μα πρώτου καλά -καλά τελειώσει,
άνοιξε ο Πέτρος την πόρτα από τους επαίνους να γλιτώσει.
Όμως φεύγοντας απ' την αυλή
ένας ζητιάνος περίμενε με υπομονή.
Δεν μπορούσε να μιλήσει και ήταν και κουφός.
Τότε Πέτρος φλόγα έβγαλε απ' το στόμα και τον γιάτρεψε εντελώς.
Αμέσως μετά εξαφανίστηκε από εκείνα εκεί τα μέρη.
Και πού να πήγε; Κανείς δεν είδε ούτε ξέρει.

**Παιδιά, αφού διαβάσατε την ιστορία, ελάτε τώρα να οργανώσουμε κυνήγι κρυμμένου θησαυρού!
(Ας αναλάβει κάποιος μεγάλος)**

1. Όλα μας τα έργα, καλά και άσχημα, θα έρθει η ώρα που θα μας δείξουν αν θα αξίζει να πάμε στον Παράδεισο κοντά στο Χριστό ή μακριά Του, στην κόλαση. Όπως στην τραμπάλα που ο πιο βαρύς μένει κάτω, κοντά στο έδαφος νικητής, έτσι και στη φανταστική τραμπάλα των πράξεών μας τα πιο πολλά έργα (καλά ή άσχημα) είναι πιο βαριά και νικάνε.

Πήγαινε εκεί που βλέπουμε πόσο βαριά είναι τα τρόφιμα και κάτι θα σε περιμένει!

2. Σα μια τραμπάλα είναι και η ζυγαριά! Φαντάζομαι ότι στη ζυγαριά των δικών σου πράξεων είναι πιο πολλές οι καλές πράξεις! Είσαι έτοιμος να κάνεις μερικές;

Λοιπόν, η φιλοξενία είναι μεγάλη ευλογία. Θυμήσου ότι ο Αβραάμ επειδή ήταν πολύ φιλόξενος αξιώθηκε να τον επισκεφτεί ο ίδιος ο Θεός!

Να πας σε αυτό που είναι λείο και μεγάλο, πάνω του χωρούν λογής-λογής αχνιστά φαγητά και γύρω του συγκεντρώνονται αρκετοί άνθρωποι. Εκεί θα βρεις αυτό που χρειάζεσαι για να συνεχίσεις!

3. Γνώριζες ότι κάθε φορά που κάνεις καλό σε κάποιον είναι σα να το κάνεις στον ίδιο το Χριστό; Τόση είναι η χαρά που Του δίνεις.

Για σκέψου λοιπόν: Ένας πεινασμένος έχει ανάγκη από... Αυτό το πολύτιμο αγαθό το φτιάχνουμε από σιτάρι. Αν το βρεις και το σηκώσεις, θα βρεις από κάτω κάτι που σε ενδιαφέρει.

4. Ο Χριστός είχε πει πως όταν βοηθάς το συνάνθρωπό σου είναι σα να δανείζεις στο Θεό! Αυτό σημαίνει ότι ο ίδιος ο Θεός θα σε ευχαριστήσει για το καλό που έκανες στέλνοντάς σου ευλογίες. Λοιπόν κάποιος είναι άρρωστος και χρειάζεται από σένα φροντίδα!

Πήγαινε με κάποιο μεγάλο να πάρεις αυτό που μας βοηθά να καταλάβουμε πόσο άρρωστοι είμαστε... Γύρω του είναι τυλιγμένο ένα μήνυμα για σένα!

5. Κάποτε ένας νέος χάρισε το πανωφόρι του σε φτωχό που κρύωνε. Το ίδιο βράδυ είδε όνειρο ότι βρέθηκε στον Παράδεισο. Εκεί, Άγγελος Κυρίου άνοιξε μπροστά του ένα σεντούκι και τον έβαλε να διαλέξει ανάμεσα σε 2 παλτά με ολόχρυσες κλωστές. Ο νέος σε λίγο ξύπνησε με τη σκέψη ότι δεν του αξίζουν τέτοιες τιμές. Όμως δεν ήξερε πως

«όταν βοηθάς τους φτωχούς

χτίζεις στον ουρανό παλάτια και φτιάχνεις θησαυρούς!»

Να πας εκεί όπου «φυλάμε ό,τι φοράμε» και κάπου χαμηλά υπάρχει ένα σημείωμα για σένα!

6. Φοβερό πράγμα η δίψα! Στη χώρα μας δε θα συναντήσεις εύκολα κάποιον διψασμένο, όμως υπάρχουν περιοχές του πλανήτη που έχουν ελάχιστο πόσιμο νερό! Εκεί αρρωσταίνουν χιλιάδες παιδιά εξαιτίας του νερού που είναι γεμάτο

μικρόβια. Υπάρχουν οργανώσεις που μπορείς να βοηθήσεις χρηματικά να αντιμετωπίσουν αυτό το πρόβλημα.

Τρέξε εκεί που διατηρείται φρέσκο και αρκετά δροσερό το νερό. Πάρε για να πιεις. Ουπς...Κάτι θα βρεις εκεί: ένα μήνυμα για σένα!

7. Σίγουρα θα γνωρίζεις ότι ο Χριστός ήρθε στη γη, δίδαξε, σταυρώθηκε και αναστήθηκε για να χαρίσει την αιώνια ζωή στους ανθρώπους στο δικό Του Βασίλειο, τον Παράδεισο. Όταν ήταν όμως πάνω στο σταυρό, βρισκόταν αριστερά και δεξιά του δύο ληστές. Ο ένας μετανιωμένος για τα λάθη και τις αμαρτίες του, ζήτησε από το Χριστό να μην τον ξεχάσει όταν έρθει στη Βασιλεία Του. Ο Χριστός δέχτηκε τη μετάνοιά του και τον έκανε τον πρώτο πολίτη του Παραδείσου!!!

Λοιπόν, όπως γνωρίζεις υπάρχουν πολλοί ληστές στη φυλακή. Κάποιοι ίσως έχουν μετανιώσει για τα λάθη τους. **Ποιο ιερό αντικείμενο μπορεί να τους χαρίσει την ελπίδα;** Ένα χαρτάκι θα βρεις κρεμασμένο πάνω του.

8. Ξέρεις για ποιον σταυρώθηκε ο Χριστός; **Πήγαινε** σε εκείνο το αντικείμενο που καθώς περνάς από μπροστά του βλέπεις όλα τα πράγματα να εμφανίζονται ίδια ξανά. Μόλις το αντικρύσεις, θα καταλάβεις την απάντηση! Πίσω από αυτό όμως θα βρεις κάτι που θα σε οδηγήσει πιο κοντά στο Θησαυρό!

9. Καλά κατάλαβες: Ο Χριστός σταυρώθηκε από αγάπη για ΣΕΝΑ!...Προσπάθησε να κάνεις το θέλημά Του και να βοηθάς όσο μπορείς τους συνανθρώπους σου, για να βρεθείς μαζί Του στον Παράδεισο. Αφού κατάφερες να φτάσεις ως εδώ, σου ανήκει ο Θησαυρός. **Πήγαινε** στον καναπέ και από πίσω θα τον βρεις!!!

10. Συγχαρητήρια, βρήκες το Θησαυρό!!!

Σημείωση: Ο Θησαυρός μπορεί να είναι μικροδωράκια για όλη την ομάδα ή ένα κουτί που έχει στρογγυλά χαρτονένια νομίσματα, τυλιγμένα το καθένα με αλουμινόχαρτο ή βαμμένα με χρυσό χρώμα.

Λύσεις:

Μήνυμα 1: το δίνουμε απευθείας στα παιδιά.

Μήνυμα 2: βρίσκεται κάτω από τη ζυγαριά τροφίμων

Μήνυμα 3: στο τραπέζι (κάτω από ένα πόδι ή απ' το τραπεζομάντιλο)

Μήνυμα 4: κάτω από ένα καρβέλι ψωμί

Μήνυμα 5: τυλιγμένο γύρω από το θερμόμετρο

Μήνυμα 6: μέσα στη ντουλάπα

Μήνυμα 7: δίπλα στο μπουκάλι με το νερό στο ψυγείο (μη βραχεί)

Μήνυμα 8: κρεμασμένο σε ένα σταυρό στερεωμένο κάπου

Μήνυμα 9: πίσω από ένα καθρέφτη

Μήνυμα 10: πίσω από τον καναπέ

Γνωρίζεις αυτό το βιβλίο;
Είναι η Καινή Διαθήκη.
Μέσα γράφει κυρίως για τη ζωή του Χριστού,
για το τι έκανε και τι δίδαξε σε μας.

Παρακάτω είναι ένα κειμενάκι με λόγια του Ιησού, που ίσως σου θυμίσουν κάτι από την ιστορία του πλούσιου με το καρβέλι.

Με ποιους τρόπους μπορούμε να βοηθήσουμε τους συνανθρώπους μας και να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού;

Συμπλήρωσε τα κενά από τις λέξεις της παρένθεσης!

(πιω, ντύσατε, φάω, περιμαζέψατε, παρηγορήσετε, επισκεφτήκατε)

Δ Η Λ Α Δ Η :

Ελάτε οι ευλογημένοι απ' τον

Πατέρα μου, κληρονομήστε τη

βασιλεία που σας έχει ετοιμαστεί

απ' την αρχή του κόσμου.

Γιατί πείνασα και μου δώσατε

να

δίψασα και μου δώσατε να

ήμουν ξένος και με

γυμνός και με

άρρωστος και με

φυλακισμένος και ήλθατε να με

δείτε και να με

Δεύτε οι ευλογημένοι

του Πατρός μου, κληρονομήσατε

την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν

από καταβολής κόσμου.

Επείνασα γαρ, και εδώκατέ μοι

φαγείν, εδίψησα, και εποτίσατέ

με, ξένος ήμην, και συνηγάγετέ

με, γυμνός, και περιεβάλετέ με,

ησθένησα, και επεσκέψασθέ με,

εν φυλακή ήμην, και ήλθατε

προς με.

Ενώνω τις εικόνες που δείχνουν ανθρώπινες ανάγκες με τις φράσεις που ταιριάζουν!

- Ποιος θα με βοηθήσει που είμαι άρρωστη και δεν μπορώ να σηκωθώ απ' το κρεβάτι;

- Τα ρούχα μου είναι κουρέλια και κρυώνω... Ψάχνω παντού μήπως βρω κάτι να με ζεστάνει.

- Έχασα το σπίτι μου και χρειάζομαι καταφύγιο!

- Πεινάω τόσο, που δεν έχω τη δύναμη να σηκωθώ!

- Εδώ που βρίσκομαι με έχουν ξεχάσει όλοι...

- Διψώ, μα το νερό είναι βρώμικο.

Πώς φερόμαστε στους άλλους όταν μας ζητούν βοήθεια και μπορούμε να τους τη δώσουμε;

Διαλέγω τη φράση που ταιριάζει από την παρένθεση και την αντιγράφω στα συννεφάκια. Αν θέλω προσθέτω και άλλα λόγια.

(Πάρε να πιεις. Αυτό το κολατσιό είναι για σένα.

Ορίστε για να ζεσταθείς. Περαστικά! Κουράγιο! Καλωσήρθες!)

«Κανείς χωρίς φίλους στη δική μου τάξη!!!»

Βοηθώ δε σημαίνει μόνο «προσφέρω κάτι υλικό» σε κάποιον άγνωστο. Βοηθώ σημαίνει «δίνω χαρά»!

**Δεν είναι ανάγκη να πάμε πολύ μακριά για να δώσουμε χαρά!
Ας ξεκινήσουμε από την τάξη μας!**

Δες πρώτα τι λένε μερικά παιδιά της ηλικίας σου...

- Τα ρούχα μου δεν είναι «μοδάτα». Οι γονείς μου δεν μπορούν να μου αγοράσουν καινούρια. Έτσι στο σχολείο με κοιτούν περίεργα και ντρέπομαι να πλησιάσω τα άλλα παιδιά.

- Τις περισσότερες φορές δεν έχω χαρτζιλίκι και από την πείνα δεν έχω δύναμη ούτε να παίξω με τα άλλα παιδιά, ούτε να συμμετέχω στο μάθημα.

- Είμαι λιγάκι στρουμπουλός και αργός, γι' αυτό και δε με θέλουν στα παιχνίδια τους οι συμμαθητές μου. Με αποκαλούν «άχρηστο».

- Ήρθα από άλλη χώρα και δεν ξέρω καλά τη γλώσσα. Δε με θέλει κανείς, γιατί δε μπορώ να τους μιλήσω άνετα.

Τώρα γράφω κι εγώ:

- Κάποιες φορές με βγάζουν από το παιχνίδι,
γιατί.....
και νιώθω

Να μερικά ρήματα που μας λένε τι μπορούμε να κάνουμε για τους μοναχικούς συμμαθητές μας...

παρηγορώ, βοηθώ στα μαθήματα ή σε άθλημα, συνοδεύω στο δρόμο της επιστροφής, χαμογελώ, χτυπώ φιλικά την πλάτη, κερνώ, δανείζω, μιλώ με καλό τρόπο, ανοίγω θέμα για κουβέντα, μαθαίνω τα ενδιαφέροντα του άλλου, υπερασπίζω, μοιράζομαι, παίζω, συμβουλεύω με αγάπη και διάκριση.

Παρακάτω ενώνω τις φράσεις με τις εικόνες που ταιριάζουν:

Θέλεις να παίξουμε μαζί;

Μπορούμε να μοιραστούμε το κολατσιό μου αν θέλεις.

Έλα κάτω από την ομπρέλα μου! Βρέχει δυνατά!

Μήπως χτύπησες; Θα φέρω ό,τι χρειάζεσαι.

Δεν πειράζει, την άλλη φορά θα τα πας καλύτερα!

Έλα να σου εξηγήσω την άσκηση.

Πάρε μεγαλύτερη φόρα για να πηδήξεις.

Θες να καθίσουμε μαζί;

Πάμε παρέα για τα σπίτια μας;

Δεν έφταιγε η Ηλέκτρα για τη φασαρία. Άδικο την κατηγορούν!

(Μπορεί να γίνει και σαν παιχνίδι ρόλων η κάθε περίπτωση).

+ εκκρεμότητα το τελευταίο

Παιχνίδι : το «καλαθάκι της αγάπης». Όλοι γράφουν το όνομά τους σε ένα χαρτάκι. Γίνεται κλήρος και ο καθένας

τυχαίνει ένα όνομα. Θα πρέπει να κρατήσει μυστικό το όνομα που του έτυχε και κρατάει το χαρτάκι ακόμη και αν δε συμπαθεί το άλλο παιδί!

Θα πρέπει π.χ. για 2 βδομάδες να στέλνει κρυφά στο άλλο παιδί μικρά δωράκια, π.χ. μια ζωγραφιά ή χειροτεχνία, ένα όμορφο μήνυμα, αυτοκόλλητα, γλυκίσματα ή άλλα

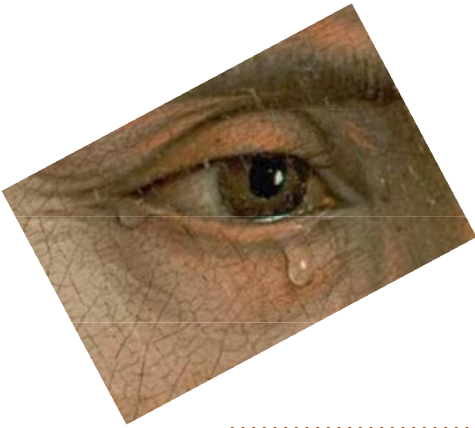
μικροπραγματάκια που πιστεύει ότι δίνουν χαρά στο άλλο παιδί! Η αποκάλυψη θα γίνει στο τέλος του παιχνιδιού και πού ξέρεις, μπορεί να έχεις αποκτήσει ένα καινούριο φίλο!

Άλλες ιδέες : Οργανώνουμε δανεισμό ή ανταλλαγή παιχνιδιών, μια φορά τη βδομάδα φροντίζουμε και βοηθάμε ένα παιδί του σχολείου με σωματικές ή νοητικές δυσκολίες, συγκεντρώνουμε καπάκια για να συμβάλλουμε στην αγορά αναπηρικών αμαξιδίων...

Πάμε να ταιριάξουμε όλες μαζί τις λέξεις κλειδιά για να
συνθέσουμε το όμορφο παζλ της μετάνοιας. Το κάθε κλειδί
ταιριάζει με μια εικόνα για να σε διευκολύνει.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....